

L'Empordà, negat

El fort temporal de pluges que assotà la nostra comarca, durant els darrers dies, causà danys de molta consideració, sobretot pel que fa a l'agricultura del Baix Empordà. Vegi's, a les pàgines 3 i 4, informació literària i gràfica de les inundacions.

Agressió al president del Figueres

(Pàgina 26)

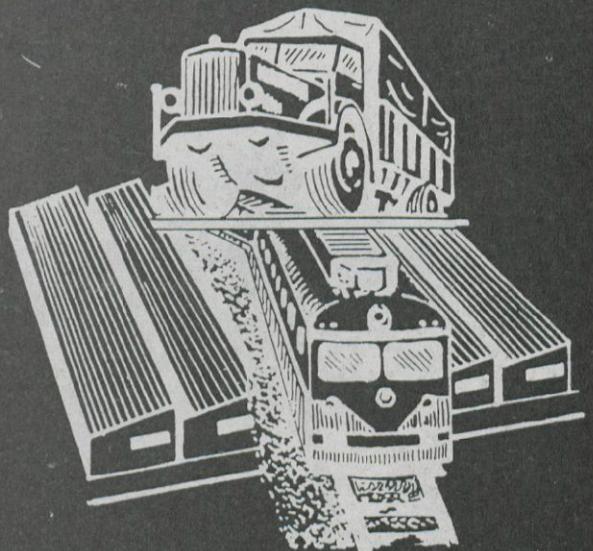
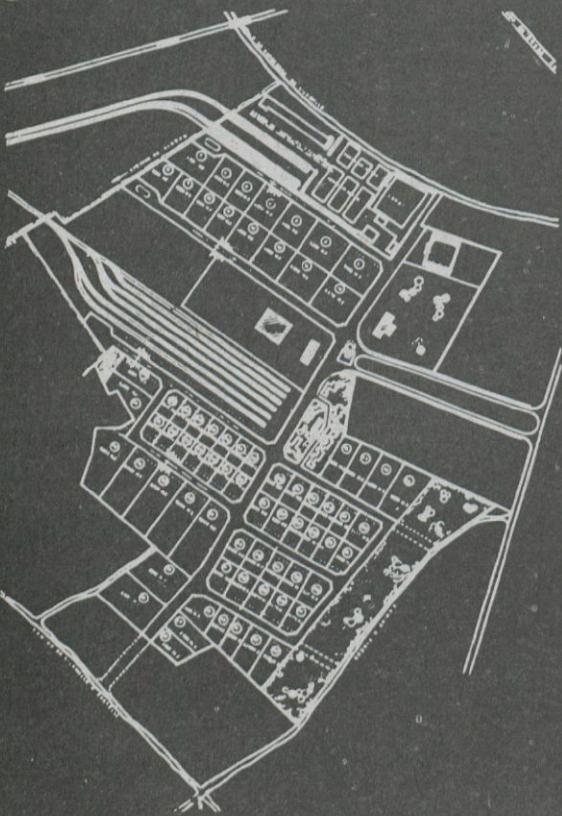
Palamós
Greu problema
a la platja
de Castell

(Pàgines 8 i 9)

¡ UNA INVERSIÓN ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCIÓN
FITOSANITARIA VILAMALLA

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**
Tel. (972) 500412 - apart. 162 - FIGUERAS

Riera "La Trencada" y riera "Ginjolers": causantes de las inundaciones, en Roses

Por segunda vez en lo que va de año, nuestra villa y sus alrededores se han visto sorprendidos de nuevo por los efectos desagradables de las aguas desbordadas, que han causado molestias y desperfectos en muchos lugares y provocado numerosas inundaciones.

Es como un mal endémico que venimos padeciendo en las zonas bajas, que se acentúa en el caso de la "Riera de La Trencada", que discurre por el lado de la Ciudadela hacia el mar, y en el otro de la "Riera dels Ginjolers", a su paso por la población.

Desde la oficina de Correos y Telégrafos hasta la gasolinera, pasando por las zonas residenciales de Santa Margarida y del Salatà, todo quedó convertido en una gran laguna, y la circulación estuvo interrumpida por unas horas, pudiendo pasar, y aún con muchas precauciones, solamente los autobuses y camiones. Se afirma que esta vez ha sido peor que la anterior del Día de Reyes; pero, ¿se ha hecho algo, desde entonces, para acabar con este desasosiego que sienten, en general, quienes viven o transitan por aquellas zonas? Mucho nos tememos que nada, o casi nada, aunque es fácil suponer que una simplísima política

de alcantarillas y desagües bien aplicada, aliviaría bastante estas situaciones extremas, pese a que son muchos los que señalan que la causa principal del mal radica en la especulación del suelo en el sector de las urbanizaciones de la playa, que en algunos casos ha taponado o desviado el curso de las aguas pluviales hacia el sur.

LA "RIERA DE LA TRENCADA", TRISTE EJEMPLO

De las viviendas y hoteles de las cercanías de la "Riera de La Trencada", los más afectados fueron los de siempre, aunque parece que quien sufrió un castigo severo fue el hotel "Coral Platja". Y ahora nos preguntamos: ¿Cómo pudo pecar de imprevisión el Ministerio de Obras Públicas, en la construcción del ojo de puente, a pesar de las advertencias del Ayunta-

miento de Roses? O también: ¿por qué este mismo Ayuntamiento no manda a menudo la brigada municipal para que limpie los hierbajos y matorrales que crecen en el cauce de la riera? Ahora, se sabe que uno de estos días técnicos del M.O.P., que han sido llamados a toda prisa, vendrán para inspeccionar.

LA "RIERA GINJOLERS", SUMA Y SIGUE

Por otra parte, el problema continúa, año tras año, en este lugar de la villa, sin que se vislumbre una solución al mismo. Dicen que la dificultad estriba en el hecho del inferior nivel del cauce de la "Ginjolers" con respecto al mar. El pasado año se hizo un nuevo estudio, reuniéndose los vecinos con el entonces alcalde señor Subirà. Pero surgieron, al parecer, problemas económicos, quedando la cosa en un punto muerto. Y ahora a nadie le ha hecho ni pizca de gracia ver saltar, otra vez, agua y fango por encima del puente del Carrer Major.

Marti Balló

Amb manifestació pacífica, a Figueres

La festa dels aiguamolls empordanesos, boicotejada pels interessos privats

La festa popular i ocupació pacífica dels aiguamolls empordanesos va ésser boicotejada per diferents elements i organismes, per tal de desconcertar els organitzadors i públic en general, la qual cosa varen aconseguir fins a un cert punt. On repercutí amb més notorietat fou en l'assistència de gent, car el desconcert que hom va créa va ésser impressionat, en fer-se córrer la veu de la suspensió dels actes. Cal dir, així mateix, que hi hagué una negativa, per part dels camps, a col·laborar en l'organització de la festa, com a conseqüència de les pressions que reberen.

Malgrat tot, la cosa representà unes jornades de reivindicació unitària dels espais naturals, en els participants als actes varen saber acceptar els imprevistos i amortillar-se a tot el que es va fer. Cal remarcar, per altra banda, la manifestació que per la Rambla i carrers de Figueres es dugué a terme diumenge, al migdia, i que acabà davant la sucursal d'una entitat bancària, filial d'una altra, que pretén urbanitzar i explotar una gran part dels aiguamolls empordanesos.

Jordi Rigall

Dr. Joan Torres Culubret

especialista en psiquiatría

Comunica l'obertura a Figueres, el dia 14 de maig, del seu consultori.

Visites: dijous i dissabtes de 4 a 7.

**Avda. José Antonio, 139
FIGUERES**

**Consultori a GIRONA:
c/. Sant Joan Baptista de la Salle, 32 - 1.er
Telèfon 20 06 98**

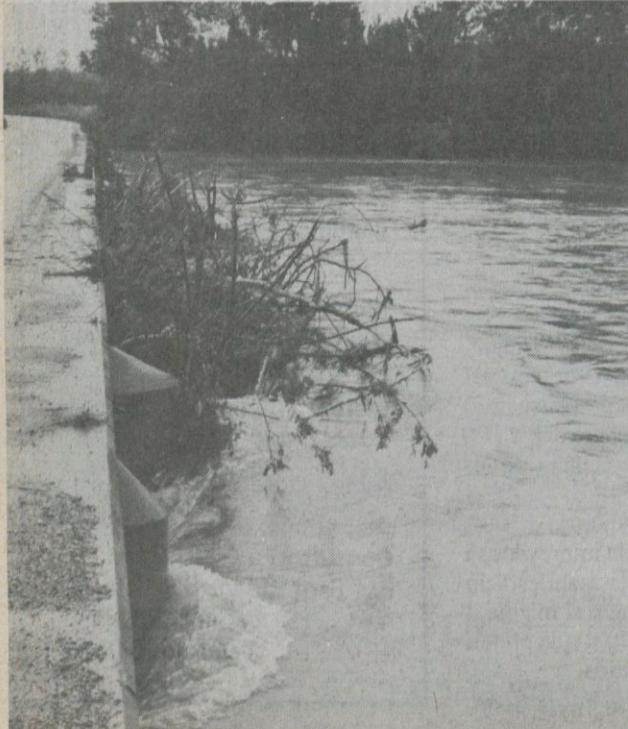
Les inundacions en fotos

Danys de molta consideració causaren les fortes pluges dels últims dies, a l'Empordà. Hom calcula que les pèrdues seran elevades, ja que, en gairabé tot el Baix Empordà —sobretot—, les inundacions afectaren l'agricultura d'una manera terrible. La Vall del riu Daró, segons la Unió de Pagesos, ha de ser qualificada de zona catastròfica, per raó dels greus perjudicis que l'aigua ha ocasionat a les co-

retament, de la Vall del Daró), diuen que ha estat generat per una sèrie de factors derivats de la manca de planificació racional del camp i de l'especulació i corrupció de diferents organismes públics.

A les fotos d'Amir, diversos aspectes del temporal, amb carreteres, camps, etc. (de Torroella, Verges, Pals, L'Escala...), negats.

Si bé és veritat que la gran quantitat de pluja havia d'affectar forçosament les terres de conreu, el desastre (el desastre del Baix Empordà, i més conllites. Els camps de Serra de Daró, Sant Iscle de l'Empordà, Ullà, Fonolleres, Ullestret, etc. resultaren totalment negats. El blat, perdut, talment com l'userda, l'ordi i les patates. També varen rebre els arbres fruiters.

Director general:
Emili Casademont i Comas

Ajudant de direcció:
Vicenç Burgas

Coordinació:
Jordi Vallmajó

Coordinació artística:
Narcís J. Ferrer

Director:
Vicenç Palomares

Redactors i col·laboradors:

Lourdes Alvarez
Maria Àngels Anglada
Joaquim Ballester
Marti Balló
Joan Canadell
Alexandre Deulofeu
Ferran Garrido i Pallaró
Jordi Gratacós
Antoni Godoy
Ramon Guardiola
Joan Guillamet
Alfons Gumbau
Xavier de Lerma
Montserrat Minobis
Juli Molons
Carme Minguez
Josep Maria Ortega
Narcís Pijoán
Angel Quintana
Jaume Quintana
Miquel Riera
Miquel Sempere
Jaume Sureda i Prat
Josep Vallés i Rovira
Montserrat Vayreda i Trullol

Gerent:

Alexandre Llano

Secretària:

Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:

Torner Malé

Disseny publicitat:

Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:

c/. Lasauca, 21 - 1er. C
Telèfon: 50 57 63
FIGUERES

Imprès:

Vallesana de Publicacions, S. A.
SABADELL

Fotocomposició:

Ingro, Fotocomposición/Servicios
BARCELONA

Edita:

EDITORIA EMPORDANESA, S. A.
FIGUERES

President:

Carles López Cusí

Dip. Legal: B-18920-1977

Crítica i honradesa

No és que jo vulgui ara donar una lliçó de comportament polític, ni de relacions humanes. Però, en ésser ja situats en la recta final de la democràcia, gaudim d'una llibertat àmplia —no total, però— d'expressió, i 9 PAÍS porta poques setmanes al carrer; Serà bo, aleshores, que determinem unes premisses per a l'enteniment.

I més concretament faig referència al dret que tenim els ciutadans a la crítica de les institucions i les persones públiques, pel mateix fet de ser-ho, i amb el degut respecte. S'han acavat els temps de callar. Ara, parlarem tots.

Crec que tampoc seria just ni prudent, al nivell en què ens movem, de dedicar-nos a la crítica sistemàtica perquè acavariem tots avorrits, esclar. Hem de contemporitzar amb elegància i honradesa. Però, d'honradesa, que no en manqui.

Imbuïts d'aquesta llibertat d'expressió, crec que ens cal preocupar-nos de tot allò que s'esdevé al nostre entorn, i d'assabentar els lectors del que està bé i el que està malament. D'interpretar allò que vol dir confusió, o ens ho sembla. I som conscients de que també nosaltres ens podem equivocar.

Les persones que ocupen llocs públics no tenen motius per esgarrifar-se —ningú ho ha fet de moment, que nosaltres sapiguem— si quansevol articulista del nostre periòdic el critica. Acceptar la crítica, fins i tot la més dura, forma part de l'autèntic sentiment democràtic.

A. R.

Sumario

• Sant Feliu: 20 millones para la playa	Pág. 6
• Llançà: Primer miting polític	10
• Entrevista con Alexandre Deulofeu	11
• Les Festes de Palafrugell	12 y 13
• Aquests artistes...	16 y 17
• Página de TV.	25
• Entrevista amb Lluís Llach	29

9 PAÍS no se responsabiliza de las opiniones vertidas en los trabajos que se publican con firma.

Sant Feliu de Guíxols

20 millones para la playa

Después de casi dos años de duración, se están dando los últimos toques a las obras de regeneración y estabilización de la playa de Sant Feliu de Guíxols, ambicioso proyecto elaborado conjuntamente por el Ayuntamiento y el Ministerio de Obras Públicas, proyectado por el ingeniero director del Grupo de Puertos de Barcelona y Girona, cuyo costo total asciende a unos 20 millones de pesetas.

El referido proyecto, fue encaminado hacia la construcción de una playa artificial a base de dos espigones situados dentro de la bahía, uno a levante y otro a poniente, y una escollera sumergida que, en forma de herradura, debía unir los extremos de los mismos, rellenando luego con arena, procedente del actualmente en construcción Port D'Aro, la superficie interior, a fin de obtener una playa para bañistas de unos 350 metros de largo por 40 de ancho, con un desnivel de un cinco por ciento.

Gran mejora para las aspiraciones turísticas guixolenses representa la construcción de esta playa, debido sobre todo, a que gran parte de veraneantes y extranjeros debían desplazarse a la vecina playa de Sant Pol, mucho más acorde con las exigencias de los bañistas.

DESPUES DE LARGOS AÑOS DE ESPERA

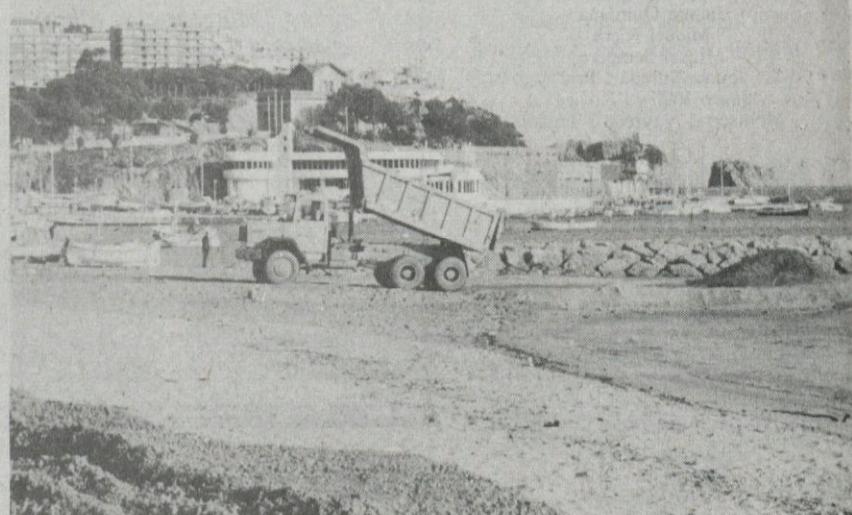
La prolongada duración de estos trabajos ha sido debido a que el proyecto ha pasado por múltiples vicisitudes, permaneciendo las obras paralizadas durante largos períodos. Primero fue la defectuosa construcción del ya popular "Moll de Pedres", que no aguantó los embates del primer temporal, que unido al desfase, luego, de las cantidades presupuestadas, motivó que el proyecto quedara paralizado durante varios años. En noviembre de 1975 volvieron a reanudarse las obras, más por motivos desconocidos volvieron a sufrir un retraso de unos dos meses. En marzo de 1976, las dos únicas construcciones realizadas hasta aquel momento eran una parte del espigón de levante, que aún no llegaba más allá de donde empezaba la zona arenosa de la playa y el muelle "Moll de Pedres". En mayo del mis-

mo año, se procedió a la construcción de una carretera provisional sobre el mar, que discurre paralelamente al espigón, por la cual circulaban los camiones de gran tonelaje que transportaban los materiales necesarios para la construcción de la escollera sumergida, cuya longitud total sería finalmente de 370 metros entre ambos espigones. Llegó la temporada turística y los trabajos volvieron a quedar interrumpidos. En aquellas fechas la mencionada escollera estaba prácticamente terminada, por lo que las aguas de la playa quedaron estancadas, razón por la que la playa guixolense empe-

los 370 metros de playa que discurren paralelamente a la escollera sumergida. A la vista de lo avanzadas que están las obras, bien puede decirse que el proyecto ya ha dejado de serlo, para convertirse en realidad.

PUNTO FINAL

Se espera que estas importantes mejoras repercutan en bien del turismo guixolense y contribuyan a que Sant Feliu experimente una mayor afluencia de veraneantes, cuando la temporada está próxima ya a empezar, pues téngase en cuenta que en los últimos años, debido a la falta de playa, Sant Feliu de Guíxols había quedado un tanto desfasado en relación al resto de las localidades turísticas de la Costa Brava.

zaba a ser un foco de infecciones que ahuyentaba a los visitantes; por consiguiente, tuvo que abrirse rápidamente una parte de la escollera para que pudiera circular el agua.

Terminada la temporada turística empezaron nuevamente unas jornadas de intensivos trabajos que han continuado hasta la fecha, prácticamente sin interrupción, trabajos encaminados a llenar con arena un ancho de 40 metros de superficie a lo largo de

No obstante, las mejoras de la playa guixolense, no pueden darse por terminadas hasta que la Riera del Monasterio no sea canalizada, proyecto ya planteado por el Ayuntamiento de esta localidad, el cual ha previsto ira a desembocar detrás del "Moll de Pedres".

Esperamos que así sea.

Ramon Canet, millora

El popular

llibreter figuerenc sofrí un atac de feridura

Víctima d'un atac de feridura, ingressà a una clínica figuerenca, el popularíssim llibreter Ramon Canet, persona que, des del primer moment, tant ha fet per la difusió i venda de 9 PAÍS.

El senyor Canet, que té 71 anys d'edat, és tota una institució, a la capital de l'Alt Empordà. I a la seva coneguda llibreria de la Rambla, centre d'animades tertúlies de tota mena (culturals, polítiques, etc.), hom pot trobar qualsevol llibre, revista o diari. El seu pare, cal recordar-ho, també exercí aquesta professió. I ambdós han estat qualificats d'"homes d'un gran tarannà democràtic i federal".

Sovint, en llurs articles, l'insigne escriptor Josep Pla ha fet esment de tot el que és i significa la figuerenca Llibreria Canet, així com també el seu propietari, home cordialíssim i molt estimat de tothom.

En Ramon Canet, que poc a poc s'anava refent d'una malaltia o xacra que arrossegava de feia temps, sofrí de sobte aquest fatal atac. Ara, però, sembla que, un cop superada la gravetat inicial, va millorant.

No cal dir que desitgem tornar a veure'l molt aviat, ja recuperat del tot i amb la seva "clàssica" bata groguenca, a la seva famosa llibreria del primer passeig figuerenc.

Cloenda de l'exposició de can Canaleta

Dissabte, dia 28, a les vuit del vespre, i com a cloenda de la Doble Exposició de C.R. Mackintosh i Le Corbusier i Records Figueres Abans, Jaume Fàbrega pronunciarà una conferència, il·lustrada amb diapositives, sobre aquests temes, que serà seguida de col·loqui.

L'acte tindrà lloc al local d'en Canaleta, del carrer Sant Llàtzer, 60, de Figueres.

No fueron cesados

Pedro Giró y Fernando Gallego dimitieron de la Cámara de Comercio

En relación a la noticia publicada en el anterior número de 9 PAÍS referente al cese del alcalde de Figueres, Pedro Giró, y del concejal Fernando Gallego, como miembros del Pleno de la Cámara de Comercio, se ha de hacer un desmentido.

El señor Giró ha hecho llegar a este periódico la fotocopia de una carta fechada el 27 de abril y dirigida al presidente de dicha Cámara, por la que renunciaba al cargo de vocal de la Corporación, por considerar que debía ser servido con una dedicación que lamentaba no disponer ni poder ofrecer.

En el mismo sentido, aunque verbalmente, se ha manifestado el señor Gallego, quien nos hizo saber su disgusto por la falta de precisión con la que al parecer fue publicada la noticia.

Efectivamente, puestos en contacto con la secretaría de la presidencia de la Cámara de Comercio de Girona, se nos ha manifestado que tal información había aparecido publicada en varios diarios de Barcelona, redactadas

en el mismo sentido que 9 PAÍS, pero que no se había considerado oportuno desmentirlas, por el momento.

No obstante, la Cámara se interesaba por que se hiciera pública una aclaración en el sentido de que los señores Pedro Giró y Fernando Gallego, así como Miguel Vergés, Amador Solá y Matiria Pau, no fueron cesados, sino que habían presentado sendas dimisiones y que el Pleno las había aceptado.

Preguntado sobre una supuesta nota hecha pública por la Cámara de Comercio en la que se especificaba el cese, el jefe de la Secretaría ha negado su existencia. De igual forma, no ha comentado la posibilidad de que estos señores hubieran sido invitados a dimitir.

Creació del Grup Empordanès d'Activitats Subaquàtiques

Amb la col.laboració del C.R.I.S., organitza el seu I Curset d'Escafandrisme

A Figueres, acaba de crear-se un club d'aficionats als esports submarins que, amb el nom de Grup Empordanès d'Activitats Subaquàtiques, asessorarà i promocionarà una sèrie d'activitats, destinades a fer conèixer les belleses dels fons marins de la costa empordanesa i preparar nous esportistes, tot ensenyant-los les tècniques necessàries per tal de poder fruit del submarinisme amb les màximes garanties de seguretat.

La junta directiva del G.E.A.S. és integrada pels senyors Rich, com a president, Pardo (amb dòs del

C.R.I.S.) i Freixa (UNISUB), escafandristes titulats, i Coll, Dorca, Vila i Dalfó, aquest últim molt conegut per llurs èxits en pesca submarina.

Una de les primeres activitats d'aquest club (que ha triat Figueres com a lloc per a instal·lar la seva seu, ja que la capital de l'Alt Empordà és el centre de la Costa Brava Nord), serà la celebració del I Curset d'Escafandrisme, que s'iniciarà el dia 1 de juny, amb la col·laboració i l'assessorament del C.R.I.S. i a càrrec de monitors i especialistes titulats.

Palamós

El triste cometido de la playa

Creo que no es del caso presentar a los lectores de 9 PAÍS, las delicias de la playa de Castell, allá en el término municipal de Palamós, por cuanto la inmensa mayoría no sólo la conocen sino que habrán disfrutado de su plácido regazo que la hizo famosa.

La playa de Castell, por estar alejada de las rutas principales de la Costa Brava, ha sido de las últimas en ser "descubiertas" por el turismo extranjero, habiendo permanecido durante

muchos años como un pequeño oasis, del que disfrutan los indígenas de la región y unos pocos privilegiados.

Sanidad recomendó su cierre

El problema de la playa de Castell saltó a la palestra cuando, precisamente nosotros, y desde las columnas del diario provincial, denunciamos públicamente que la pequeña riera, illa-

mada "riera de Castell" que vierte sus aguas en aquel lugar, se había convertido en una cloaca.

Nos horrorizó ver cómo lo que antiguamente había sido el cauce de la citada riera se había vuelto negro, pestilente, repugnante, por ser portador de las aguas negras de un gran sector de Palafrugell, dividiendo la playa en dos mitades.

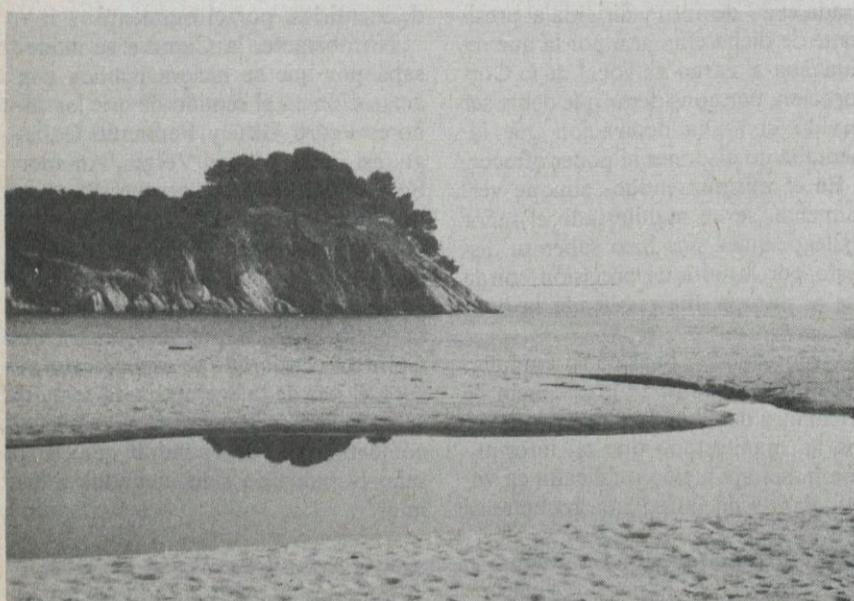
Obvia decir que el espectáculo no era nada edificante, ni a los ojos ni al olfato.

Pasó un verano, el del 75 si mal no recordamos, en que se puso a prueba la paciencia de los bañistas, los cuales —parece imposible, pero así era— se limitaban a apartarse prudentemente del caudal de m... que iba bajando del llano para verter en el mar, y se zambullían a unos diez o quince metros de la desembocadura, yendo de un lado para otro según soplaría el viento.

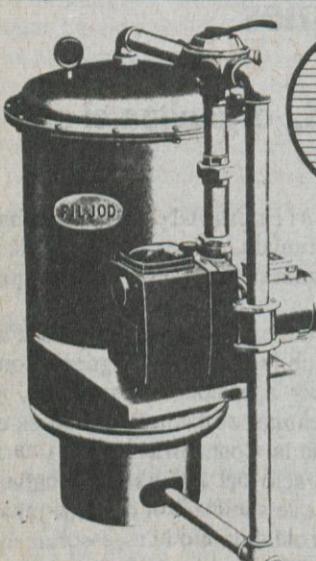
A principios del estío último, la Jefatura Provincial de Sanidad recomendó el cierre de la playa por medidas higiénicas y el Gobernador Civil cursó la orden al Ayuntamiento de Palamós. Entonces ocurrió lo que no se había hecho en cuatro o cinco años atrás: que todo el mundo se movilizó para evitar la vergüenza de que una playa de la Costa Brava se tuviera que cerrar por contaminación de las aguas del mar.

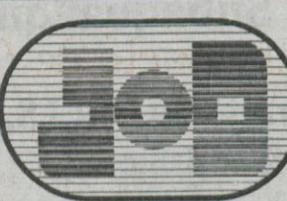
A decir verdad en este estado de cosas el Ayuntamiento de Palamós no tiene más culpa que la de no haber obrado en su momento con mayor energía, ya que en realidad las aguas sucias que invaden su territorio proceden de otro municipio, el cual, quizás por abulia, quizás por comodidad, parece haberse interesado poco en remediar lo que puede ser un desastre para sus vecinos los palamosenses. Eso al menos da a entender el que aún a estas horas subsista el problema para desespero de los palamosenses que no saben ya a qué carta jugar.

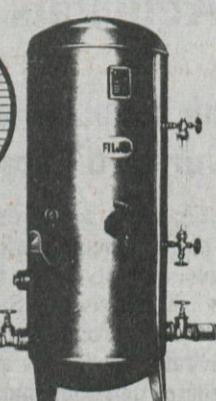
Resulta que como por la senda que sigue la Riera han crecido las urbanizaciones y los campings, el caudal de aguas negras alcanza en el estío proporciones más que alarmantes, y si otrora la riera sólo llevaba agua cuando llovía ahora su caudal es inagotable, pero un caudal de mugre, se en-

Este riachuelo que corta la playa y desemboca en el mar, se forma cada vez que se abre la pequeña presa que emblasa las aguas negras de la riera.

**filtros y accesorios de piscina
grupos de agua a presión, bombas**

c/. José Coll s/n – Urb. Ensanche Tel. 50 11 18 – Apart. 131 FIGUERAS

de Castell

tiende. A lo largo de la playa se ha dibujado perfectamente el cauce de este riachuelo portador de toda clase de gérmenes e inmundicias licuadas, y entre la playa y el mar se puede ver una franja de arena del color característico al del suelo de las salidas de las cloacas.

Pretender que la playa de Castell fuese compartida por los bañistas y el río, era exponer a los primeros a una epidemia y por eso tomó cartas en el asunto Sanidad y dijo que mientras no se solucionara el caso lo aconsejable era cerrar la playa.

Una depuradora que no llega...

El Ayuntamiento de Palamós quiso salvar la situación y, en un alarde de improvisación e ingenio, no se le ocurrió otra cosa que levantar un muro de arena para cortar el paso del río. Como es de imaginar, aquello se transformó en una improvisada presa que fue creciendo en extensión y en altura. Un charco de aguas sucias que tuvo que ser periódicamente vaciado, y así se hacia de noche. Gracias a tales medidas, el verano pasado pudo seguir utilizándose la playa de Castell, siempre y cuando el viento no fuera de "tierra a mar", ya que entonces no había quien aguantase el hedor.

Esta medida provisional se admitió porque estaba en marcha, decíase que era inminente, la colocación de una gran depuradora que recogería las aguas residuales de Palafrugell, Palamós y Calonge, es decir, que se canalizaría el desagüe de Palafrugell y ya no vertiría en la riera de Castell. Todo muy bien y todos muy contentos. Mas...

Mas está llegando el verano y de la depuradora ni sombra. Al contrario. En su momento, se dijo que la Administración no podía aportar la subvención prevista y que tendrían que ser los ayuntamientos afectados quienes corrieran con los gastos.

Y, nuevos problemas a la vista. Resulta que el Ayuntamiento de Palamós no parece muy dispuesto a que la depuradora sirva para los residuos de Palafrugell, por aquello de que "la m... del vecino que se quede en su ca-

Una panorámica de la bella playa de Castell.

sa", máxime teniendo en cuenta que Palafrugell dispone de un litoral muy extenso y mucho más cercano que el de Palamós, donde debería situarse la depuradora. Palamós está conforme con compartir la depuradora con Calonge, por cuanto los dos municipios se bañan en la misma bahía, pero no con Palafrugell que está en otro sector. Además, el traer las aguas negras de Palafrugell hasta Palamós comportaría un aumento de gastos tanto en canalización como en instalación de pozos de bombeo, pues se pretende que incluso se saneen los sectores de Llafrach y Calella.

Todo sigue igual

En estos momentos, en que no se ha avanzado nada con respecto al año pasado, sigue embalsándose la porquería en la playa de Castell y nos suponemos que este verano todo continuará como en el pasado, es decir, los bañistas tostándose al sol entre el bello azul marino de las aguas de Castell y un pantano de aguas sucias a la espalda. Unas veces los bañistas gozarán del aroma de los pinares cercanos y otras de... En fin, veremos cómo acaba todo esto.

J. Sureda Prat

Roses

Acte de presentació de CDC

Hi intervingueren López de Lerma, Capella, Ferrer i Cusi

Tingué lloc, a la Societat Unió Fraternal, de Roses, la presentació de Convergència Democràtica de Catalunya. Domènec Cusi, militant rosinc, presentà els oradors: Josep López de Lerma, Josep Maria Capella i Riera i Francesc Ferrer i Gironès.

El primer, candidat al Congrés de Diputats pel Pacte Democràtic per Catalunya, exposà breument el programa socio-econòmic de CDC.

Tot seguit parlà Josep Maria Capella, candidat, també, al Congrés per la província, el qual va exposar la necessitat de la militància política.

Finalitzà els parlaments, Francesc Ferrer i Gironès. Aquest, en una encesa dissertació sota la tònica general de

l'esloguen "Volem l'Estatut", arrençà grans aplaudiments del públic.

A continuació, s'encetà un col-loqui amb els assistents, que s'acostaven als tres-cents. Una persona llegí una adhesió al programa de Convergència Democràtica de Catalunya i de reafirmació de catalanitat.

L'acte, com és costum en aquests casos, s'acabà amb el cant d'"Els Segadors".

Llançà

Després de quaranta anys, primer miting polític de cara a unes eleccions

Es presenta a Llançà, al local del Centre Cultural, el Partit Socialista de Catalunya (Congrés), sota el lema: "La resposta socialista". Parlaren Esteve Rípol, Eugeni Giralt i Just M. Casero. L'assistència a l'acte fou notable, unes dues-centes persones.

És, per a la petita història local, un fet important. El primer miting polític, davant d'unes eleccions, després de quaranta anys. Un llarg període. Els socialistes, aquesta vegada, han guanyat per mà.

CURSET DE SARDANES

Des del passat 14 de febrer, els dijous i els dimecres, més de cent nens en edat escolar han après a pujar la nostra dansa.

Aquest curset, organitzat pel Centre Cultural dins del marc del Congrés de Cultura Catalana, l'han portat a terme un grup d'homes entusiastes, que no han mirat prim a l'hora dels

esforços. Són ells: Agustí Boada, Joan Dalmau, Joan Chàvez, Andreu Pol, Albert Tolsanas, Lluís Solà, Joaquim Roca i Rossend Pomareda.

El proppassat diumenge tingué lloc la clausura del curs, amb una ballada de sardanes a la Plaça, amb la cobla Baix Empordà. S'ha comptat amb el patrocini de l'Ajuntament. I amb la col·laboració de molts particulars, que han fet els seus donatius.

Per altra banda, el grup pensa assistir amb quatre colles infantils a la concentració de sardanistes que el Congrés convoca, el proper 12 de juny, a Barcelona.

Josep Maria Salvatella

El FNC (Nucli de l'Alt Empordà) qualifica de "crucials per a Catalunya" les eleccions

El servei de premsa del Front Nacional de Catalunya (Nucli de l'Alt Empordà) informa que l'opció presa per FNC és consequent amb la política de solidaritat i unitat catalana preconitzada pel partit i que ha estat adoptada després d'una seriosa reflexió per creure que en les actuals circumstàncies, era la que més convenia als interessos de Catalunya, pel que fa al restabliment d'un poder polític català concretat en l'Estatut del 1932, la Generalitat i el retorn del president Tarradellas.

També diu que aquestes eleccions són crucials per a Catalunya i que s'hi ventila exactament i estrictament el restabliment d'aquest poder polític, per la qual cosa han de significar el rellisc de tota mena de sucursalisme.

Per altra banda, assenyalà que l'opció electoral adoptada no afecta en absolut l'ideari del Front Nacional de Catalunya, que ha estat, és i serà l'alliberament nacional i el socialisme autogestionari.

PINTURAS

ANEXOS - PINTURA

MOQUETAS (suelos y paredes)

PAVIMENTOS SUELOS

Distribuidor oficial de
**SHARK - COLOWALL - GOYA - REGIS
BANAKA - VENILIA - NOVUM - etc .**

**PROCOLOR - BRUGUER - HEMPEL'S - XILADECOR - FAGESCO
TARRACOL - etc.**

**PINCELES - BROCHAS - RODILLOS - DISOLVENTES - COLAS
AGUARRAS - MASILLAS - LIJAS - APAREJOS - etc.**

SHARK - EMFLON - SOMMER - SOLNY - etc.

SHARK - SOMMER - SINTASOL - PLASTINO - etc.

San Lázaro, 55 - 18 de Julio, 12

Tel. 501529

FIGUERAS

9 Minuts

Alexandre Deulofeu

Josep Mª Vergés facilita siempre el noticario que provoca, con su constante trabajo, este importante historiador que es Alexandre Deulofeu. Entre la vecindad y lo que admira a Deulofeu, Vergés detecta las novedades casi con automatismo. Y nos habló de que ha estado por aquí un señor argentino, con interesantes proyectos para el historiador. Si la farmacia del señor Deulofeu es un lugar con trascendencia, la rebotica es lo genial. Entre la rebotica y el Mas se ha forjado la mayor parte de su obra...

—¿Quién era ese argentino?

—Se llama Abelardo F. Gabancho y estuvo unos días por aquí con su esposa. Ahora estoy leyendo uno de sus libros, "Hacia la conciencia nacional". Es autor de varias obras de carácter filosófico. Sostiene que la Argentina, en la actualidad, está en una fase de idealismo enraizada con aquella ciencia.

—E interesado por su "Matemática de la Historia", supongo.

—Sí, sí. Representando a varios clubs de Buenos Aires, me ha propuesto trasladarme allí para dar varias conferencias sobre el tema de la Matemática. Es probable que, una vez en Buenos Aires, tenga que pronunciar otras en algunas ciudades argentinas. La verdad es que le he visto muy interesado.

—¿Pronto?

—Ahora seguía viaje hacia varias capitales europeas y, cuando regrese a la Argentina, habrá que coordinar todo un programa. Calculo que me iré a principios del año próximo. En total, unos quince o veinte días, pues quieren que visite lo más atractivo que puede ofrecer el país.

—¿Contento?

—Sí, desde luego. Que la teoría de la "Matemática de la Historia" se extienda de esta forma, da ánimos. Además, siempre salta la sorpresa: en este libro del señor Cabancho hay unas referencias a pensamientos y estilos de hombres de Cataluña que nos demuestran, una vez más, que estamos cerca de todo el mundo. También me ha pedido autorización para editar allí, en castellano, la totalidad de mi obra.

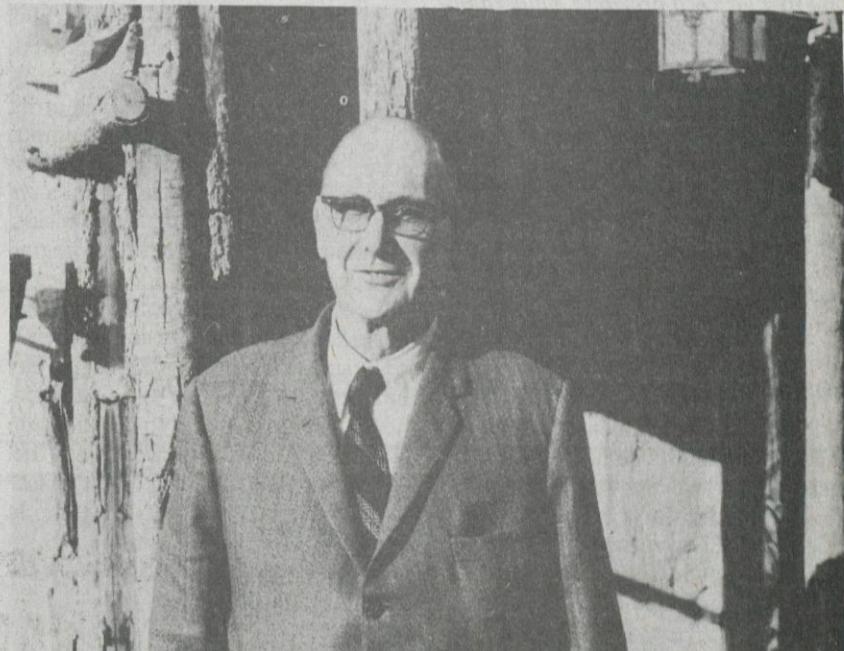
—Entonces, en realidad le ha propuesto dos cosas: conferencias y ediciones...

—Así es. Lo curioso, pienso yo, es que tenga que entenderme con militares o marinos. El ciclo de conferencias que di en Venezuela me fueron propuestas por un general; ahora, las de

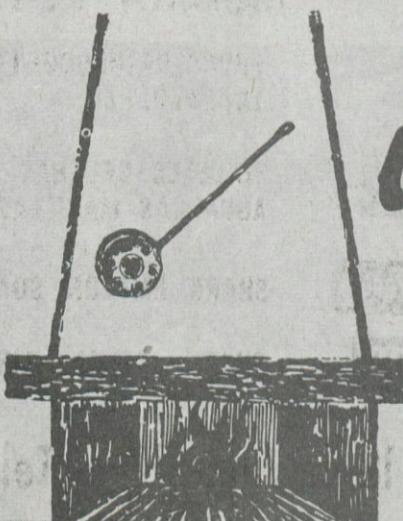
Argentina, por un capitán de navio. Porque el señor Cabancho es capitán de navio...

—A lo mejor ésto entra en algún punto de la Matemática suya y deja de ser una curiosidad...

De Soto

Alexandre Deulofeu, en el Mas que posee en el término de Ordás, donde casi todo lo ha construido con sus propias manos. (Foto: B. G.)

**RESTAURANT
LA LLAR**

carn a la brasa
plats tipics
banquets

carretera de Rosas

Palafrugell

Diversidad de opiniones en torno a las Fiestas de Primavera

Las Fiestas de Primavera siguen ocupando la atención en Palafrugell, y principalmente la confección de carrozas que este próximo domingo van a desfilar en medio —suponemos— del bullicio popular por el recorrido de “la muralla”. Y nadie mejor que dos *ex-carrossaires* como son Josep Puig Clausell y Josep Peiró, en paro forzoso ambos por la atonía organizativa de este año, y cuatro miembros de la Comisión, tal es el caso de Jordi Hereu, Quim Turró, Enric Serra y Alex Camarero, para hablarnos de todo lo que signifique Carrusel y *carrossaires*.

—¿A qué se debe que este año las cosas sigan sin funcionar? —fue esta nuestra primera pregunta, empezando así el diálogo colectivo.

Hereu: —Si este año las cosas no funcionan es debido a que no hay locales y sin ellos nada puede hacerse.

Puig: —No creo que todo sea debido a esta falta, aparte que esto quiere decir que el ayuntamiento no se preocupa.

Hereu: —El local se encontró, lo que pasa es que tenía que pagarse al contado.

LOS ARTISTAS NO PARTICIPAN

Peiró: —Concretamente, el año pasado los miembros de la Comisión vivieron un solo día a ver la carroza y aun porque los fui a buscar.

Turró: —El *carrossaire*, últimamente ha sido poco competente, debido a unos problemas que han impuesto en momentos críticos.

—¿No podría faltar por encima de todo la presencia de artistas?

Turró y Camarero: —En el pueblo contamos con artistas, lo que pasa es

que debido a la manera como se llevan las cosas, no participan.

LA GENTE SE HA CANSADO

Serra: —La comisión no dispone de efectivo para pagar este tipo de cosas.

Como ya apuntábamos días atrás, la falta de los debidos locales o amplio local para confeccionar las distintas carrozas, preocupa por un igual a *carrossaires* y miembros de la comisión. Continuamos en esta ocasión preguntando:

—¿A qué atribuís esa, llamemos enfermedad, que padecen los festejos?

Puig: —Está motivada porque hay una serie de gente que se ha cansado, no sé debido a qué. No hay ligazón además entre quienes se cuidan del carrusel y quienes hacen las carrozas.

Peiró: —Ello fue un fallo de la Agrupación de *Carrossaires*, puesto que a los que estaban fuera no se les trataba igual.

Camarero: —Hubo divergencias.

Puig: —No hubo ciertamente entendimiento entre comisión, gremio *carrossaires* e independientes.

Así pues los problemas empezaron

Puig, Peiró, Hereu, Turró, Serra y Camarero.

ya el año anterior, cuando se exigía ciertas cantidades para confeccionar una carroza, *¿pero qué atención dedica la Comisión a quienes se dedican a este menester?*

Serra: —Después de cinco o seis ediciones, se cansaron de hacer carrozas.

Puig y Peiró: —Discrepamos. Por lo que hace falta referencia a mí —dice Puig— no me interesa colaborar en un carrusel tristísimo. Me he encontrado solo —es Peiró quién habla— era el único que quedaba, empezaba y empieza cada año gente nueva y el carrusel cada año va hacia atrás. Debemos pensar en esas quince mil personas que vienen a ver carrozas porque son distintas.

Puig: —La solución ya la di hace años. Mientras la obra no me demuestre que vale...

Turró: —*¿Por qué este hombre, el carrossaire ya experimentado, no participa?* Porqué hace quince años que se desarrolla todo de una forma provisional.

MÁS UNIÓN

—¿Soluciones, pues, a aplicar?

Peiró: —Más unión entre unos y otros.

Serra: —Que no hubiese premios y el importe a abonar se distribuyese con relación a los proyectos presentados previamente.

Hereu: —Eso ya se presentó negándose la Agrupación a aceptarlo.

Peiró: —La Agrupación no son los *carrossaires*. Además la comisión ha pasado muchas cosas por alto dado que muchos de sus miembros van a retirarse este año. Dentro de ella se encuentran personas “quemadas” por excesivo trabajo.

Turró: —El *carrossaire* tendría que darse cuenta que en la comisión hay gente que trabaja...

Y así terminamos esta charla abierta a unos y otros; que cada cual saque sus conclusiones, mientras se nos informa que se contará este año con carroza de Sant Feliu y los de Olot volverán a bajarse hasta l’Empordanet. Seamos optimistas y deseemos que el carrusel sea un éxito. Verdad que tenemos que serlo, amic campaner.

Xavier Amir

Las Fiestas, en fotos

Reportaje gráfico de algunos de los actos y competiciones que se han desarrollado en Palafrugell, tal es el caso del pregón y una bella toma de la Reina de esta quinceava edición, y del V Torneo Costa Brava de Ajedrez.

Así, pues, este flash informativo de las *Festes de Primavera de Palafrugell* nos muestra a Nuri Clarà Saballs, de 16 años, encantadores ojos e ingenuidad a raudales, a Josep Martí i Clarà —“Bepes”— en un momento de su brillantísimo pregón, en el que ahondó ciertamente en nuestro carácter haciendo repaso, balance diríamos, a todo lo que somos los palafrugellenses y todo lo que hemos sido, encontrándose junto a él las *pupilles*. “Bepes” y nuestra joven reina aparecen posando asimismo para 9 PAÍS. Finalmente recogemos un plano de la competición ajedrecística que reúne en un hotel de Calella a 70 tableros, bajo la impecable organización del Club Escacs Palafrugell.

(Fotos: Xavier)

La Bisbal

Lluís Rico: Un exponente ampurdanés de la escultura "naïf"

el arte ampurdanés tiene en Lluís Rico a su exponente más claro en el campo escultórico naïf. Este personaje hecho a sí mismo entre pinos y boscosidades, es muy popular en su villa adoptiva, La Bisbal, y se prestó al diálogo, franco y espontáneo, para 9 PAÍS.

—¿Un naïf tiene más ventajas o inconvenientes que otro artista a la hora de realizar su obra?

—Más ventajas, ya que no tengo que tomar medidas para nada, salga lo que salga y guste más o menos.

—¿Qué son para ti la mujer y el sexo?

—El cuerpo femenino es interesante para toda persona que intente hacer algo en esta vida de complejos. Tanto uno como otro me gustan y gracias a ellos realizar las obras tal como las pienso.

—¿Eres un artista erótico?

—No. Porque yo completo lo que ya realizó la creación de Dios, como son una raíz o una madera, que me da la forma de mujer, una forma asexuada u otra figura.

UNA PAREJA ORIENTAL

—¿Cuál es tu última realización?

—Una pareja oriental, china concretamente, elaborada en piedra. Pesan 300 kilos cada elemento, por lo que lógicamente el trabajo ha resultado laborioso, hasta un total de tres meses de dedicación.

—¿Qué manjares de la cocina prefieres?

De lo bueno, lo mejor.

—¿Es quizá éste tu estimulante?

—El hombre, cuando acaba de comer bien y está satisfecho, piensa y crea mucho más que cuando está desmayado. La satisfacción anima mucho al creador. Así pues, mis estimulantes son principalmente los alimentos. "Mal menjat, mal creat..."

—¿Materiales con los que hasta ahora has trabajado?

—Podría calcular 40 clases de madera y 10 en piedra.

—¿Cuál es tu ambiente cara al trabajo?

—Hacerlo dentro de la naturaleza, con pocos amigos y si tengo alguno, que sea bueno y sincero.

—El que ha trabajado siempre a ritmo de payés, la escultura no resulta un gran esfuerzo.

LAS PALABRAS FALSAS

—¿Qué es lo que toleras menos socialmente?

—Las palabras falsas que son parecidas a los duros sevillanos.

—¿A qué personaje admirás?

—A toda persona de buena fe, haga lo que haga.

—¿Con qué color te quedas?

—El rosado, ya que la rosa es lo

DE ORIGEN ALICANTINO

Nos dijo Rico muchas otras cosas, como que realiza la obra para ganarse la vida y que quede como cosa perpetua para el mundo, que su sueño no realizado es llegar donde no ha podido aún; que tiene envidias, pero que otras personas le adoran; que es difícil que no esté de humor, aunque le gusta la seriedad; que en cuanto a la cocina

Lluís Rico: Trabajar a ritmo de payés.

más bonito que hay en el mundo. Es un jardín y un jardín siempre excelente.

—¿Se siente el arte en La Bisbal?

—Cada día más, debido a que la juventud quiere hacer algo que hasta ahora no ha podido.

—¿Podemos decir que tu tipo de obra es única?

—Hasta la fecha ningún naïf ha creado las piezas que yo, y no lo digo para darme importancia y estoy dispuesto a demostrarlo con mis esculturas.

—Tu ritmo de trabajo?

prefiere el vegetal bien cocinado y que en cuanto a los compañeros se queda con todos menos con los hipócritas. Fue, creemos, sincero este hombre que habla de maravilla con su obra, realizada principalmente en madera valiéndose de formas que ya la naturaleza, por medio de la erosión o simple casualidad, ha empezado a perfilar. El es, en definitiva, un naïf auténtico, popular, que aunque de origen alicantino, está integrado completamente en la geografía artística del Baix Empordà.

X.A

D'aleshores ença

El que resta

Sembla que l'Institut de Figueres el jubilen; l'institut més vell de L'Estat Espanyol, on varen estudiar gent tan assenyalada com uns quants ministres de la República...

Figueres s'ha engrandit i l'Institut romania petit. I vell. I hem de ser conseqüents: les coses velles al pot, i ara més que mai. Encara que les coses velles hi ha vegades que s'emporten molts de records: tota una jovenalla que hi hem jugat a estudiar, per exemple.

Amat, Aulet, Bolasell... Així començaven les llistes cada matí. Anàvem seient de dos en dos, els nois a una banda, les noies a l'altra. Però per tapar aquesta deficiència ens passàvem paperets: "a mi m'agrada en Martínez" "Doncs ja te'n pots anar acomiadant perquè ell n'està de la Rosa".

La directora ens va fentre l'invent quan va decidir "motu proprio" de fer-nos portar faldilles al cim dels "bombatxos". Ah! la moralitat. De seguida varem pensar maliciósament que era de l'Opus, mig monja, i, clar, tan lletja que no podia suportar les nostres primerenques exhibicions. Mai he recordat el seu nom.

Es bo de recordar també la serietat nerviosa del Sr. Reich, sempre estriant dibuixos perquè parlàvem massa... Llavors calia calcar-los a correcuita.

I els crits tèrbols però simpàtics del Cuadres? No apreniem massa matemàtiques però per fi ens va arribar l'aroma desconegut i sorprendent de l'home que estimava els "nanos" i ho dissimulava com podia.

El que no ens agradava gens era en Guillamet, sempre mig endormiscat, llegint "tebeos", cop de bastó quan es despertava... Ja es veia que això d'ensenyar no li feia el pes.

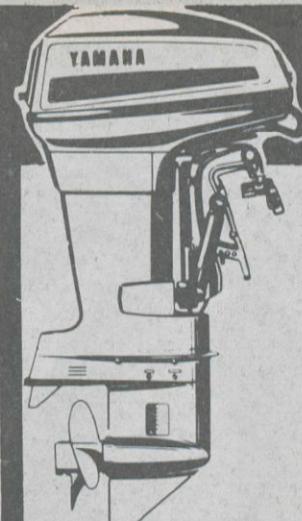
El saber indiscret i aristocràtic del Sr. Compte; s'imposava sense cap crit però deixava el record de la fred del marbre, sempre distant i objetiu...

Les "boutades" quasi escatològiques del Álvarez, home que no varem entendre mai gaira bé, però que ens feia riure.

Totes les nostres frustrations d'estudiants esclavitzats anaven a parar cap en "Galtetes". Tota una institució. Com ens en fotiem...! Es el símbol de l'home que no tolera la indisciplina i que, per això mateix, hom ha de fer tot el possible per enutjar-lo, escarnirlo, i a fi de comptes, perdre d'una vegada la por a tots els professors del món.

Ara ja li hem fet justícia, a l'Institut. Hem recuperat el regust d'humanitat, de la nostra humanitat des dels principis. Ja el poden jubilar.

Carme Minguez i Fusté

Gamma de potència de 2 a 55 HP.

A l'avantguarda de la tècnica més avançada, YAMAHA ha fet dels seus motors uns autèntics fora de sèrie.

Tothom reconeix i estima llurs qualitats.

Perquè, com ningú, ofereixen la seguretat, fàcil maneig, poc consum i rendiment admirables que els amants dels esports del mar necessiten.

Sumament silenciosos i amb qualitats que afavoreixen el mig ambient.

Visiti la nostra exposició. Veurà perquè els entesos de tot el món utilitzen un YAMAHA.

EXTENSA XARXA
COMERCIAL
AMB SERVEI
POST-VENDA
ARREU D'ESPANYA

YAMAHA

el motor japonès que sona
a tot el món

importador per a Espanya: LEDASA - Madrid

concessionari per a la província de Girona

MOTONÀUTICA LLONCH, S.A.

CENTRAL: VILA-SACRA - crta. de Roses, s/n

tel. 5005 54 ext. 12 de Vila-sacra

SUCURSALS: AMPURIABRAVA - Club Nàutic
CADAQUÈS - avda. Caritat Seriñena

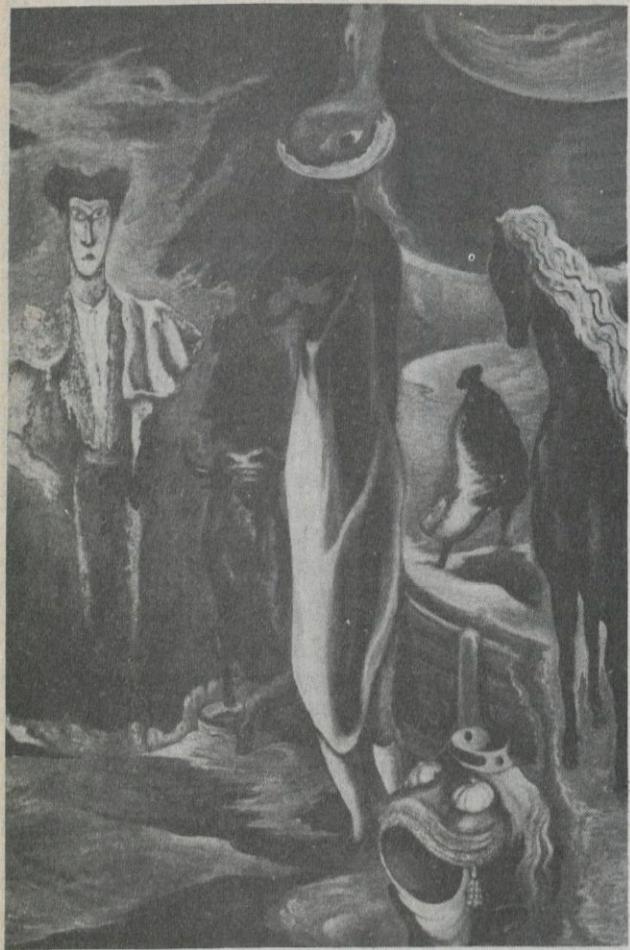
tel. 25 83 53

Aquests artistes...

El Museu de la Rambla hostatja un conjunt d'obres de pintors surrealistes empordanesos.

Ara com ara, trobo plausible la iniciativa. L'exposició neix així, a Figueres, al llombrigol del federalisme, al bell mig d'una situació política marcada pel perill d'una reacció feixista tenyida de reformisme nyeu-nyeu. El diagnòstic és arriscat encara, però, això sí, quant a les nacionalitats, tirant a funest. Entre el desconcert del present i la incògnita ombrívola de l'esdevenidor, prop de la incertesa i del dubte, de bracet amb la més misteriosa i tètrica de les interrogacions, retorna l'art —també l'esperit?— premonitori més significatiu i més exaltat de l'avantguarda estètica de l'Europa d'entreguerres: el surrealisme: la intuïció erigida en divinitat. Un art imaginatiu, potser desproporcionat, però intensament humà, que avui podem repassar i revisar a Figueres, quant a la seva projecció històrica empordanesa.

Dalí i Massanet són les claus de volta que subjecten la

Massanet: una tauromàquia congelada i delirant

d'una funambulesca i visionària vida interior. Penso en Alfred Jarry.

Evarist Vallès, en el període que determinen els dibuixos que ara podem revisar retrospectivament, anava amb plena consciència a la recerca d'uns ressons onírics indefugiables, on hi senyorejava el dolor i el pressentiment eròtic. Sembla com si, quan se li desvetllava una idea de malson, concentrés el seu esforç en el fet de detallar, amb tota possible precisió, les vibracions noves, gairebé imprevisibles que en naixerien, i de fixar-les amb representacions acumulades al volt de la idea central. Aquesta és probablement l'explicació de l'especialíssima impressió, alhora de disgregació imaginativa i de lucidesa intel·lectual, que tan sovint ens dóna aquesta obra. A l'interior d'Evarist Vallès, s'hi va adherir d'ençà d'aleshores una gran maduresa d'esperit, suavitzadora del seu talent aspre i un xic hiperbòlic. La il·lusió i el dubte travessen aquets dibuixos estremits i patètics, tot perseguint febrilment les més infimes formes d'allò que és sensible.

Esteve Francès obre els ulls a totes les estàtues orbes. Aquets quadres tan sòlids, no equivalen al realisme de la imaginació, ans al contrari són el resultat d'una realitat imaginada i suggestiva. El seu univers roman clos i hermètic; respon tant a una interpretació de la història de l'art, com a la substància de la seva vida pròpia. Per això és sincer i apassionat. El seu estil és una part de la veritat vista per un temperament revolucionari.

Una expo

Turró participa en aquesta mostra amb una sèrie esplèndida de dibuixos que són un compendi del seu pensament poemàtic i de ciència-ficció. Compte però!, car tots els nous i tots els velles somnis humans, si els necessitem per viure, ells ens necessiten per a reviure. Els cal la nostra passió, els nostres desigs. Anem creant el món submari, immergit de Turró, a mesura que ens creem nosaltres mateixos. L'artista de Roses recrea l'herència de fantasmes que ens envolta. L'esperit romàntic i alhora científic del gran Turró, és molt proper al de Hoffman, al de Lautréamont, i especialment al de Raymond Roussel.

El considerable mural-moral d'Angels Santos, és d'un sadisme refinat i angèlic, que obsessiona i excita a la vega da. És un Bosco de Nadala aparentment feliç i confiada. És un paradís perdut on s'hi apleguen les trivials activitats quotidianes d'uns homenets il·luminats per la celèstia d'un Déu implacable que necessita criatures masoquistes i una mica menopàusiques. És un mena de Jardí de les Delícies vist de dalt estant del gobus de Montgolfier.

Figueres ofereix unes composicions temàtiques estructurades damunt diferents zones de sonoritat, d'intensitat i de volum. Quant a Remei Varó, ja donarem la nostra opinió el dia que sigui possible veure-li quelcom més que una sola obra. Finalment, tant d'en Blanquet com d'en Pitxot, tot i lamentar-ho qui-sap-lo ja que es tracta d'un parell d'artistes prou dignes, crec que no és adient de parlar-ne dins d'un context estrictament surrealista.

Surrealistes de l'Empordà, benvigits sigueu! De la vostra tasca, sense cap concessió a l'emoció fácil i desordenada, s'eleva una ressonància fraternal. Tenim el goig de descobrir, al fons de la vostra recerca desesperada, que tot s'està en nosaltres. L'home, malgrat la necessària comunitat de la lluita, es troba altre cop sol; martiritzada estàtua de sal en el desert. Sol i únic...

Narcís Pijoan

proa del nostre surrealisme en la seva devallada vers l'inconscient col·lectiu. Dalí, l'analista de la paranoia —molt pobrament representat en aquesta exposició—, busca el moviment en el somni; Massanet cerca la calma en el somni. Al seu parer, no hi ha més que una civilització veritable: la dels sentiments. És dens i complex, lúcid i apassionat. Massanet, en les cinc obres mestres que aquest cop podem admirar-li, se'n mostra en la plenitud del seu talent i en la grandesa èpica de les seves escenografies de tauromàquia congelada i delirant. Si és veritat que l'avanguardisme de Dalí és com una actitud de defensa, que denota l'oposició fonamental entre "ésser" i "fer", en l'avanguardisme de Massanet, contràriament, hi ha una trencadissa interna de dolor i alegria, de festa i d'esperança desesperada. Massanet és un testimoni de verisme impressionant que ens precipita, a través dels esdeveniments tragicòmics de la "fiesta nacional" (sempre amb picadors) al cor mateix dels problemes peninsulars. Massanet copsa les característiques d'una

època i les amalgama d'una forma tan reciclada, que la seva obra té un accent viu i personal. És un art indomable i ple d'imprevist. Sempre que l'atzar d'una exposició ens ha dut les seves obres, hi trobem la frescor d'un talent artístic excepcional. Repeteixo: excepcional.

L'Angel Planells és el patriarca del surrealisme emporadanès. Aquesta pintura —d'uns blaus únics, introbables, el blau que agafa el mar quan bufa la tramuntana— és d'una expressivitat tan nua, que seria stendhaliana si no fos tan deliciosament innocent. Aital cruesa mestrívola, la porta a l'amor i li dona un aire sensual, curull de formes esfèriques i d'esllavissades secretes —la noció del secret, és la dèria d'en Planells—, que el ritme ingenu encara fa més viu. Angel Planells ens parla de pirateries, de robatori de donzelles en flor, d'illes luxurioses a la platja de les quals hi estiuegen peixos asseguts confortablement. Són obres reviscoladores que pertanyen a la zona solitària d'una personalitat gens tèrbola, que no velen amb formes d'artifici, la visió directa

Exposició premonitòria

Àngel Planells: una funambulesca i visionària vida interior

6x9

Por By Sens

LOS VECINOS DE LOS VECINOS
DE LA CALLE PERALADA

Las reformas de la calle Peralada han sido impresionantes. A esto se le llama renovarse de verdad. Si no fuese por la "dirección" y los establecimientos, uno se creería en otro lugar, seguramente muy lejos de aquí. Se cuenta que un figuerense, el otro día, para darle ambiente a la transformación, le soltó a un vecino mientras pasaba por allí:

—Perdoni, m'estic orientant: ¿Es el carrer de Peralada?

¡Cuánta razón tienen los que dicen por ahí que el "sector comercial" es muy grande! El sector adquiere el tono ideal para el ámbito del comercio. A la gente se le invita, de hecho, a aflojar la marcha. A pasear. A fijarse en lo atractivo de un escaparate. A no tener que preocuparse por la circulación rodada. Pero...

Los vecinos de los vecinos de la calle Peralada, los de la calle de la Muralla, han empezado a preocuparse. Pasada la euforia de la inauguración, del "¡Qué bonito!", han observado que, rápidamente, su calle es un continuo festival de vehículos, un desfile. Se comenta que los de la calle de Peralada han solicitado del Ayuntamiento la prohibición del tránsito rodado por allí. No se sabe qué pasará. (Uno, con la mano sobre el pecho y sin mirar nada más, opina que tal como ha quedado la reforma no está, desde luego, como para que pasen vehículos). Naturalmente que si uno mira, ve y escucha la opinión —que también pesa mucho— que surge de la calle Muralla: tránsito excesivo; coches aparcados a ambos lados a manta; problemas de circulación gordos para todos, pues ya me dirán qué combinaciones habrá que hacer si la importante vértebra de la calle Peralada quedase suprimida...

Después de la euforia, reparos. La reacción rápida tal vez sería decirles a los de la Muralla: "Renoveu-vos ara vosaltres" para ir ampliando aquel "centro comercial". Pero, no sé. No sé a dónde llegaríamos...

CAMBIOS

Cualquier día de estos nos salen los locutores de la tele colocados bajo sombreros y bigotazos a lo Villa, y al empezar cada telediario nos gritan aquello de "¡Qué Viva México!"

* * *

ESPECTACULO
PIRO-DESAPACIBLE

Decepcionante climatología en la jornada de la Santa Cruz Entre los estropicios que causó al programa subrayemos, por la novedad que representaba, el "Gran Espectáculo Pirosínfónico". El tiempo era pero que muy desapacible. La gran masa de espectadores se esparció por las viviendas altas, a cubierto, tras los transparentes critales. En lugar de música sinfónica llegaba una interpretación de la tramontana y se rompía por las barandillas gotas heladas. En sobreimpresión del fondo tormentoso los fuegos de artificio hacían de las suyas. Y bien. Todo era bonito y extraño.

* * *

FELIP VILÀ EXPONE EN AUSTRIA

Joan Felip Vilà inauguró una exposición en Linz (Austria). Nos mandó un abrazo desde allá. Normalmente, es difícil de saber por dónde para Felip. A lo mejor uno le supone en su estudio de París y va y está inaugurando una exposición en Madrid, como pasó últimamente. Nuestro autodidacta ha ido asimilando con el tiempo a varios maestros, se ha cargado de humanidad y recorre mundo casi constantemente, como si su afán inicial de conocer el arte le impulsara ahora a auscultarlo con realismo pleno.

Esta última muestra exhibida ha sido en la Galería Lehner. Con óleos y obra gráfica. En el catálogo viene una excelente reproducción de una de esas fantasías coloristas de Felip, con cielo de carmín, árboles azul celeste, el sol como una luna y el campo convertido en una gran cosecha de trigo. El es capaz porque le sobra color.

Figueres

Lliurament
de premis
del IV Concurs
per a la Joventut

El lliurament de premis del IV Concurs per a la Joventut, organitzat per la Delegació de Figueres d'Òmnium Cultural, es farà el dia 31 de maig, a les 6 de la tarda, al Patronat. Hi prendrà part el grup d'animació "La Buballa", i els participants al concurs seran obsequiats amb llibres catalans.

Xino - Xano - Express

El Candidato

Me cuentan que durante la campaña propagandística de las últimas elecciones generales celebradas en España —"decíamos ayer"— llegó a un pueblo, bien entrada la noche, un aspirante a escaño. Estaba roto tras la lucha de una jornada llena de discursos, de programas, de promesas... de todo.

En el pueblo sólo una casa mantenía encendida una luz. El hombre allí se dirigió y suplicó un rincón para dormir.

—No hay inconveniente, le dijo el vecino, sólo que tendrá Vd. que hacerse la cama.

—Esto es lo de menos.

—Bien, pase pues. Aquí tiene madera y un serrucho, y ya puede empezar...

Hay cosas tan serias que a veces requieren unas gotas de humor.

Por culpa de las elecciones

Se aplaza el concurso "El Amor se cita en Platja d'Aro"

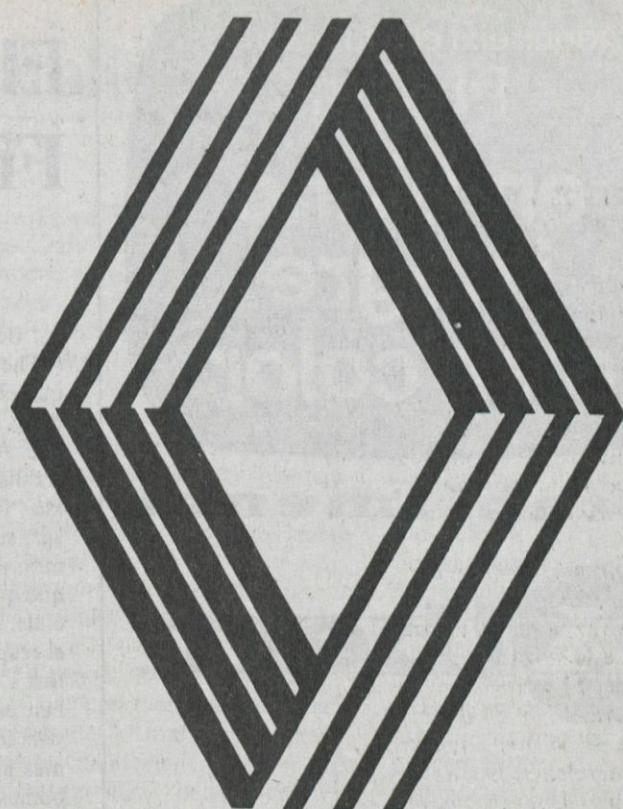
El concurso *El Amor se cita en Platja d'Aro*, que, normalmente se celebra durante el presente mes de mayo, este año con el fin de no coincidir con el periodo electoral, se ha pospuesto al mes de septiembre. Concretamente, del 23 al 30 de dicho mes.

El sorteo de las parejas tendrá lugar el próximo día 5 de julio, ante notario, en los salones del Ayuntamiento de Platja d'Aro. Este tradicional y popular concurso, convocado por dicho Ayuntamiento y por la Junta Municipal de Turismo, consiste en invitar a una semana de estancia gratuita, incluyendo alojamiento en los mejores hoteles, pensión completa, entradas para espectáculos, diversiones, excursiones por mar, etc., a un total de 50 parejas —25 de recién casados y 25 que cumplen durante 1977 sus bodas de plata— los cuales reciben toda clase de atenciones y obsequios por parte de los establecimientos de la localidad. En sus compras particulares, los agraciados disfrutan de considerables descuentos.

Para dar una idea de la gran acogida de este concurso, señalemos que en la duodécima edición se llegaron a contabilizar más de 9.700 inscripciones, debiéndose en gran parte este éxito a la colaboración espontánea y desinteresada de personalidades vinculadas a prestigiosos medios de difusión de Alemania y del Benelux, en donde Platja d'Aro cuenta con buenos amigos y con un excelente mercado turístico.

861 22400

Calle de la Cinta, 1

RENAULT

Enrique Juanola, s.a.
c/. Vilallonga, 59 - Figueras

**venta vehículos nuevos
mercado nacional de ocasión
estación de servicio
estación diagnóstico
taller de mecánica, chapa,
electricidad y pintura
almacén de recambios**

Adqureixi el seu televisor
Philips
en blanc
i negre
o en color

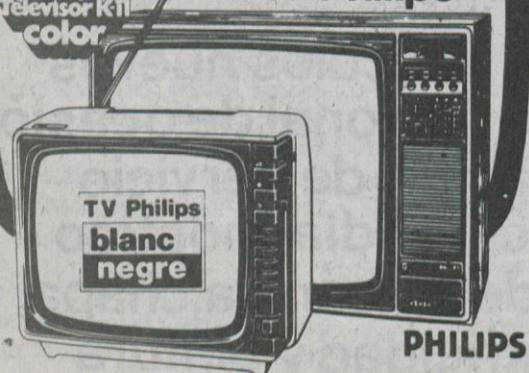
establiments

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

**els compradors
 exigents prefereixen
 tv Philips**

Philips
 Televisor K71
 color

Entre Bastidors

El Teatre i Figueres

“Bèsties de Mar”, de l'autor americà Edward Albee (“The Zoo Story”, “Qui té por de Virginia Woolf?”, etc), que el Grup A-71 ens oferí al Patronat el propòssit 14 de maig, és un exemple d'un teatre burlesc, prou interessant, que Albee aconsegueix servint-se d'un estat d'esperit surrealista residual. És una obra de trets psicopatològics, un xic “fardona”, que ataca no solament una forma de pensar, sinó també unes formes imbècils de ser i d'estar en el món. Podriem resumir tot dient que es tracte d'una reflexió que qüestiona grotescament unes estructures familiars i socials, recolzades en *l'amor que ha de durar sempre més*, en el respecte a l'autoritat i al poder, en el racisme, en el confort i en les estúpides frustrations que neixen de falòries ben característiques —ara ja, un bon tros tòpiques— de la vida ianqui. L'autor intenta desmitificar els convencionalismes lligats a una educació sentimental, curulla de records bonics i heroïcs d'infantesa, a la por a l'extermini, i a la lògica conceptual. L'evolucionisme Darwinia és utilitzat per Albee, per enfrontar les bèsties que van restar dintre del mar amb les altres bèsties: els homínids. Les unes es creuen superiors a les altres, i això descabdella les relacions dominant-dominant, i la domesticació de les bèsties marines per les bèsties humanes, en nom d'una pretesa preeminència i distinció.

L'actuació del Grup A-71, només mereix un qualificatiu: extraordinària. Els quatre actors del Grup, assoliren un estil interpretatiu a mig aire entre la pantomima i un esperpentí teatre de putxinel·lis; un ritme molt viu i un muntatge esquemàtic fet d'una estructura metàl·lica que accomplia diverses funcions: residència d'estueig vora mar, gàbia d'animals salvatgins, bastidor per a transformacions fregolianes, etc. Allò era tot un espectacle amb regust mofeta de Broadway. Aquests actors, tingueren una superba gamma de recursos i d'estils inexhaustible; des de les impostacions de veu, el gest i l'estil travesti, fins a convertir-se en peixos o en domadors de feres de circ. Una lliçó màgistral, de com s'ha de fer, de com s'ha de viure i de sentir el maltractat art escènic. Tot això, treballant en una línia que podríem dir-ne teatre de l'absurd o de la incomunicació humana.

Al Patronat, l'entrada era gratuïta i el públic migrat com sempre. Es veu que els figuerencs, darrerament, el teatre no el poden rebre ni que ens els regalin.

Quan l'hi farem els funerals al teatre de Figueres?

Narcís

La mentalitat de l'home

Hem estat comentant i parlant de la necessitat *urgent* i important de la participació de les dones, en el món de la política i en la seva definició electoral. Però hi ha un aspecte que, en moltes ocasions, s'escapa als interessats en la problemàtica de la dona. I aquest aspecte no és altre que la reacció —favorable o no— dels homes, dels qui, en certa mesura, també són responsables directes de l'actual situació de la dona. No n'hi ha prou en pensar i dir que les dones hem de participar, col·laborar. Ens cal l'ajut dels homes per aconseguir la nostra plena igualtat.

Dic això, perquè, fa pocs dies, un grup de gent de Mataró, reunida a l'entorn del “Sot”, em convidaven a parlar sobre “Dona i Política”. No cal ni dir que vaig acceptar de bon grat l'amable invitació i que em vaig traslladar al Maresme per a complir-la. El fet és que, una vegada més, vaig poder constatar que la principal dificultat amb la qual ensopeguem les dones continua essent els propis homes. Per què ho dic? Ben senzill. Una vegada acabada la meva exposició, que ja ha quedat reflectida en anteriors col·labo-

rations, es va encetar el diàleg entre els assistents —la majoria dels quals són homes—. Al llarg del diàleg, es va evidenciar —i això no ho puc negar— l'interès general pel tema i per les seves possibles solucions. Però també vaig poder constatar que, malgrat l'interès (i, en certa manera, preocupació), els homes —no tots, però sí la majoria— acaben els seus plantejaments (gens polítics, en aquest cas) amb l'acudit fàcil o enginyós sobre “les pobres dones”.

Es cert que la immensa majoria de dones es conformen amb la seva actual situació. Gensmenys cert que moltes d'elles no han tingut ni la possibilitat, ni l'oportunitat de sentir-se'n “contestatàries”. Unes per elles mateixes i altres condicionades pel seu propi entorn familiar, social o cultural. Però el més evident de tot és que el propi home és el qui posa més entebancs a l'hora de possibilitar una plena integració de la dona en la vida cívica-político-cultural. Aleshores, doncs, la dona —les dones— ens veiem forçades a lluitar no solament contra les estructures injustes, les lleis discriminatòries, sinó que fins i tot contra la

mentalitat de l'home.

A part d'això, hi ha un altre exemple molt més contundent i definitori de l'actitud masculina enfocat de la problemàtica de la dona. Els partits polítics accepten el fet de l'existència d'una problemàtica que afecta únicament a les dones. Però no l'assumenys. Almenys, en la seva totalitat. Qui parla de problemàtica de la dona, en els mitins polítics? La dona. Qui defensa aferrissadament les reivindicacions jurídico-laborals-socials-econòmiques? La dona. No es pot dir que els nostres polítics no parlin de la dona ni de la seva problemàtica. Ho fan, certament. Però de passada, sense l'energia ni la contundència necessàries per a que tots, homes i dones, puguem arribar a prendre consciència real que ens cal defensar plena i obertament una problemàtica que ens atanya a tots. Perquè la dona, no hem d'oblidar-ho, és una persona amb les mateixes obligacions, deures i *drets* que l'home. No n'hi ha prou en acceptar-ho. Cal defensar-ho. I això és el que avui, les dones, exigim dels partits polítics.

Montserrat Minobis

Nous professors, a l'Escola de Música en Arts i Oficis

L'Escola de Música en Arts i Oficis, de Figueres, que dirigeix la professora Camil·la Lloret de Gironell, ha ampliat la seva plantilla de professors, amb els mestres J. Cristau, J. Quer, A. Gadea, P. Cortada, J. Roca i N. Roura i per a les assignatures de Contrabaix, Trombó, Fiscorn, Percussió, Tenora, Tible i Flaviol.

Tots ells són antics alumnes del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		
Població		
Forma de pagament		

☐ Presentació factura	3 mesos	250 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos	1.000 "

Data i signatura

Maià de Montcal celebrà el seu “Vè. Festival de Folk”

Recentment, Maià de Montcal ha celebrat la seva “altra” festa: la del Roser o del Jovent. Maià, contrada fronterera entre La Garrotxa i l’Empordà, ha obert, un cop més, les seves portes a Girona, i n’han restat contents, perquè Girona ha respost. Ens hi trobarem gent d’Olot, de Palamós, de Banyoles, de Figueres, de Sils, de Portbou i tants d’altres llocs.

En aquell diumenge, no massa cor-dialment assolellat, a Maià hom respirava alegria. Sense sol, podem dir que va ser un dia lluminós.

Potser el punt més important de la festa del Roser va ésser el “Vè. Festival de Folk de Maià” que, començant a les cinc de la tarda, va acabar quasi a les deu de la nit, amb l’actuació “estelar” d’en Jaume Arnella i en Rafael Sala, cantant, abans d’ells, dotze grups de tota la província, com són: Grup La Buballa, de Figueres; Enric Granados, de Sant Joan les Fonts; Sam, de Figueres; Joan i Xevi, també de Sant Joan; Miquel i Pere, de Banyoles; Stils, de Girona; Enric Castelló, de Palamós; Conrad Sala, de Girona; Grup Els Esquirols, de Portbou, i Miquel Costabella, de Sils.

Com podeu veure, doncs, un programa ben complert i, como dèiem al principi, amb veritable representació de tota la província.

Entrevista amb Jaume Arnella

També dèiem al començament que era un dia sense sol. I si al matí era així, a la tarda, a més, van tenir pluja. Així, doncs, feia una tarda fosca; d’aqueles tardes que, sovint, conviden a fer petar la xerrada. I vam trobar Jaume Arnella al vestíbul del cinema, i ho van aprofitar per a fer-li quatre preguntes.

—*Hola, Jaume. Què fem?*

—Ja pots veure. Cada dia més sec... (I té tota la raó del món. Està més sec que un pinyol).

—Des que vas estar a Figueres amb Els Sapastres, quan portàveu el muntatge d’“Els timbalers”, no ens ha-

víem tornat a veure. Què fas ara mateix? Què ha estat de la teva vida des de llavors?

—D’això que em dius deu fer, almenys, quatre o cinc anys. Fa uns tres anys, es van desfer Els Sapastres, i jo em vaig passar un any i escaig cantant sol per aquests mòns de Déu. Després, fa un any i una mica més, “vaig fer societat” amb Rafael Sala. I ara, per aquests mòns de Déus, anem plegats.

—Bé. Així sou Jaume Arnella-Rafael Sala. A què us dediqueu?

—Més que res, a cançó popular.

—*I composicions vostres?*

—Sí, també alguna cosa. Però la

—Això és una altra cosa! Doncs, com et deia, nosaltres en vivim, i no sempre pots actuar al lloc que voldries. Molts cops no pots escollir.

Llàstima de pluja...!

Aquí van haver de plegar. En Jaume Arnella havia d’anar a preparar els instruments, ja que les actuacions s’acabaven, i li tocava el torn.

Com a persona dedicada a la premsa que sóc, vaig intentar de buscar alguna cosa en què poder acusar els organitzadors de manca de preparació, i solament en vaig trobar una: que no sabessin la manera de deturar la pluja. Estava projectat fer aquesta cinquena edició del “Festival de Folk de Maià”, al pati de les Escoles; però, com sempre sol passar, el temps ho va impedir. No va quedar altre remei que fer-la al cinema que, per les seves rediuides di-

Nombrosos joves de les comarques gironines hi acudiren

cançó popular ens interessa molt.

—*Quins ambients cerqueu per a fer les vostres actuacions?*

—Mira: que quedí ben clar que, a Barcelona, hi actuarem tan poc com podem, a menys que sigui alguna cosa de barris. Ens agraden aquests ambients, coses populars. Però, com pots comprendre, nosaltres en vivim, d’aj-

—*Evidentment...*

—Oh! No tan evidentment!

—Bé. Vull dir que intenteu de viure’n.

—mens, va ser una gran “handicap” a l’hora d’assure’s la gent. Malgrat tot, podem dir sense por de passar-nos de la ratlla, que va ser veritablement exitós, ja que tothom va gaudir d’una tarda d’esbajo dins de la millor selecció del nostre folk.

Volem deixar constància, des d’aquestes ratlles, de la nostra més sincera felicitació a tot el jovent de Maià de Montcal per una diada com la del Roser. Que es repeteixi ben aviat!

Antoni Godoy i Tomàs

**VOTAR PER NOSALTRES
ÉS VOTAR PER GIRONA**

Joan Botanch
Pere Coll
Frederic Cofan
Joan Mis
Nicolau Sáez

CANDIDATURA INDEPENDENT
AL CONGRÈS
PER LA PROVÍNCIA DE GIRONA.

Defensem la llibertat d'associació sindical

**VOTEM PER
NOSALTRES,
VOTEM PER GIRONA.**

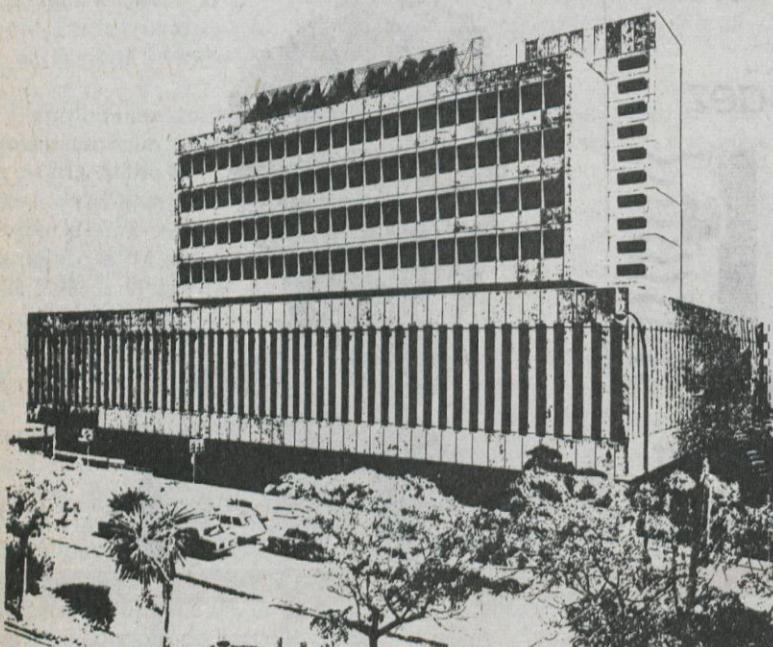

Sant Pere de Roda o l'art romànic

L'Escola de Música en Arts i Oficis, de Figueres, que dirigeix la professora Camil·la Lloret de Gironell, ha ampliat la seva plantilla de professors, amb els mestres J. Cristau, J. Quer, A. Gadea, P. Cortada, J. Roca i N. Rou-

ra i per a les assignatures de Contrabaix, Trombó, Fiscorn, Percussió, Tenora, Tible i Flaviol.

Tots ells són antics alumnes del Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona.

al servei de
FIGUERES

BANCA MARCH

Plaça de la Palmera, 8
(Plaza Calvo Sotelo)

Telefon 501258

A partir de l'any 1000, els corrents estilístics i els mètodes constructius de l'art anterior, el visigot sobre la base romana, el mossàrabic i el carolingi, es consolidaren en un estil autoctòn, indígena, que tingué com a centre i obra més representativa l'església romànica del monestir de Sant Pere de Roda, consagrada l'any 1022.

Aquestes tradicions esmentades es manifestaren tant en la monumentalitat i l'estrucció de l'edifici com en la seva decoració escultòrica, capitells corintis de clara arrel clàssica i decoració amb tècnica del bisellat d'influència califal.

Situat a l'extrem est de les Alberes, proper al cap de Creus i en la muntanya anomenada de Verdera, el monestir de Sant Pere de Roda serà el punt de partida i el conjunt arquitectònic i, sobretot, escultòric que inspirarà gran part dels conjunts romànics del segle XI.

L'església té planta de creu llatina amb tres naus i un transepte de nau única, i tres absis. La nau central és coberta amb volta de canó i les dues laterals, que originen la girola darrera l'absis central, ho són amb volta de quart de canó. La volta de la nau central és reforçada per quatre grans arcs diafragmàtics que recolzen sobre columnes exemptes sobreposades a unes altres columnes que estan sobre un alt sòcol.

Posteriorment a 1022, el monestir fou ampliat. Es reconstruïren part de les muralles, el mur de ponent i les dues torres, una en funció de campanar, l'altra com a torre de defensa.

El claustre, actualment en ruïna com tot el monestir, ha estat com la resta de les construccions saquejat. Així com bona part dels capitells de la nau, els del claustre es troben dispersos en col·leccions particulars, en el museu de Girona i en el mateix monestir.

Actualment, ha començat la restauració de tot el conjunt del monestir.

Jordi Cuadras

TF-1**PELÍCULAS**

- 25 Miércoles** 20.30.- Où vont les poissons rouges? (D)
26 Jueves 20.30.- Les créatures de l'ombre (T)
27 Viernes 19.00.- Bonsoir, Chef! (S)
28 Sábado 21.35.- Peyton Place (S)
29 Domingo 20.30.- Les Vikings (B)
30 Lunes 20.30.- Fric-Frac (CD)
31 Martes 19.00.- Bonsoir, Chef! (S)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 25 Miércoles** 13.35.- Les visiteurs du Mercredi (V)
26 Jueves 14.00.- Les 24 Jeudi (V)
27 Viernes 22.30.- Rumeurs de Cannes (V)
28 Sábado 20.35.- Numéro Un. (M)
29 Domingo 17.50.- Harvey
30 Lunes 17.45.- Show Boat.
31 Martes 13.45.- Restez donc avec nous (V)

(A) acción - (B) bética - (C) cómica - (CD) comedia - (CF) ciencia ficción - (CO) concurso - (D) drama - (DC) documental - (DP) deportes - (M) musical - (P) policiaca - (T) terror - (V) variedades - (S) serie.

A-2**PELÍCULAS**

- 25 Miércoles** 15.05.- Flipper le dauphin (S)
26 Jueves 15.00.- Commando (S)
27 Viernes 22.40.- Quelque part quelqu'un (D)
28 Sábado 20.35.- Romance (D)
29 Domingo 21.40.- Angoisses (S)
30 Lunes 17.05.- Bébert l'omnibus (A)
31 Martes 20.30.- Sacco et Vanzetti

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 25 Miércoles** 20.15.- Football (Liverpool-Borussia)
26 Jueves 20.35.- Grand échiquier (V)
27 Viernes 21.30.- Apostrophes (V)
28 Sábado 14.10.- Les Jeux du stade (DP)
29 Domingo 20.30.- Musique and Music (M)
30 Lunes 20.30.- La Tête et les Jambes (CO)
31 Martes 13.50.- Bergeval et fils

FR-3**PELÍCULAS**

- 25 Miércoles** 20.30.- Liza (D)
26 Jueves 20.30.- Rocco et ses frères (D)
27 Viernes 21.30.- Les grandes batailles du passé (DC)
28 Sábado 20.30.- La Duchesse de Langeais (D)
29 Domingo 22.30.- Au nom de la loi (D)
30 Lunes 20.30.- Fortunat
31 Martes 20.30.- Le Pistolero de la rivière Rouge (A)

9 PAÍS RECOMIENDA:

- 25 Miércoles** 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
26 Jueves 22.20.- Allons au cinéma
27 Viernes 20.30.- Le Mirage norvégien
28 Sábado 14.05.- Restez donc avec nous (V)
29 Domingo 21.30.- Festival de Cannes (M)
30 Lunes 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)
31 Martes 20.00.- Les Jeux de vingt heures (CO)

La programación de TF-1 se emite diariamente y en color por FR-3, hasta las 18 h. excepto los domingos.

Programes del circuit català de

- 25 Dimecres** 14.00.- Miramar
 17.00.- Català amb nosaltres i nova gent
26 Dijous 14.00.- Miramar
 17.00.- Tot art, i Barcelona RTVE
27 Divendres 14.00.- Miramar
28 Dissabte 11.30.- Terra d'escudella
 14.00.- Miramar
29 Diumenge 16.00.- Terra d'escudella (per el 2.º Canal)
 Repetició de dissabte
30 Dilluns 13.30.- Miramar Esportiu
 17.00.- Taller de Comèdies i Mirador
31 Dimarts 14.00.- Miramar
 17.00.- Giravolt

Interferències

F. Garrido Pallardó

Segons el reguitzell televisiu, els polítics semblen una junta de metges a l'entorn d'un llit, on es troba un malalt que agonitza. Tot són manyagues i copets de mà a la galta i cap veritat, com s'escau.

* * *

Els infeliços "Reporteros" ho passaren malament en aquest món que es diu "tercer". Si hagués estar el quart, on foren a hores d'ara?

* * *

Guinea fou una província espanyola i els guineans foren, aleshores, espanyols. Com es fa que ara hi hagi entre nosaltres un guineà apàtrida?

* * *

Els estrangers ens fan força preguntes, probablement, perquè nosaltres

tres no els hi fem cap. Què us en sembla si comencéssim?

* * *

Encara que sembli mentida, estem d'acord amb els films que la Tele ens passa. Bons o dolents no hi ha, en ells, res de pornografia i es bona cosa. Cregueu-me.

Hi hagué un crític (Clemencin) que es va fer célebre anotant les faltes del Quixot. Ara hi ha molts que verifiquen els mancaments dels promotores de zones turístiques. Però, tot ho yaren fer tan malament

* * *

Perquè, manyacs, acollir trenta milions de turistes en tres o quatre anys, fou una escomesa gegantina. Penseu que els "planificadors" ho haurien fet millor?

Fútbol

Salvaje agresión al presidente del Figueres, en Oliana

0-1: Victoria “unionista”, empañada por la lamentable actitud del público y los jugadores leridanos

ARBITRO

Como trencilla de turno, estuvo el Sr. Hervás, que sin dejarse impresionar por el enrarecido ambiente, realizó una muy buena labor. Demostró que sobre el campo el único que mandaba era él, y el reglamento fue cumplido a rajatabla.

EQUIPOS

OLIANA: Eduardo; Farras, Esteve, Roberto; Saiz, Termiño; Montadas, Mas, Valverde, Carrió y Gardénas.

FIGUERES: Gabi; Brugués, Cortada, Torrens; Bartolomé, Carbonell; Vilarrodá, Vilar (Salazar), Fernández, Cabrera y Echegoyen.

GOLES

Tan sólo uno y favorable a los forasteros. Fue obra de Salazar que después de recibir un servicio de Cabrera, agarró una bolea impresionante que entró como una exhalación por la misma escuadra, cuando se llevaban 73 ms. de juego.

AMBIENTE E INCIDENCIAS

Las hubo en cantidad y todas muy lamentables. En nota aparte, ofrecemos las impresiones del propio presidente del Figueres que las sufrió en propia carne. Bastará decir que, la embajada unionista, fue recibida en Oliana de una manera totalmente hostil y reñida con los buenos modales.

LOS EQUIPOS ESTUVIERON ASÍ:

El conjunto de casa, quería derrotar al Figueres del modo que fuere, sin reparar en medios. Al darse cuenta muy pronto que su oponente era infinitamente superior, optó por recurrir a la provocación y juego subterráneo. De nada les valió el sistema y aunque lograron intimidar un poco a sus riva-

les, no consiguieron el objetivo deseado y tuvieron que apechar con la derrota.

El Figueres, jugó uno de los mejores encuentros de la temporada en campo contrario. No se amilanó a pesar de las muchas tarascadas de los componentes del cuadro local y, demostró sobre el terreno de juego, quien era el mejor de los dos. Su victoria resultó corta por los merecimientos exhibidos, aunque fue suficiente para arañar dos nuevos positivos que reafirman al equipo en el segundo lugar de la tabla.

CAPITULO DE DISTINGUIDOS

En el bando del Oliana, muy poco que destacar, a menos que en dicho apartado se incluya a los hombres más duros y “folloneros” del mismo. En este menester, se llevaron la palma Roberto, Saiz y Termiño. Por su reprobable conducta, no merecieron terminar completo el partido.

Entre los figuerenses, predominó el juego de conjunto y todos ellos apiñados en sólido armazón, dejaron sentada su clase y buenas maneras. Bien las líneas de cobertura, muy bien Carbonell en el centro del campo y la porfía de Fernández delante, manteniendo una pelea muy brava con los correosos elementos de la zaga local.

Antonio Pagés llegó con heridas de consideración

“Jamás había visto una cosa igual”, afirmó

Pasada ya la medianoche y, recién llegado de Oliana, tuvimos ocasión de hablar con el presidente del Figueres.

—¿Qué ha pasado Sr. Pagés?

—Mira, ha sido todo muy lamentable y vergonzoso. Nunca vi cosa igual como lo ocurrido en Oliana. Fuimos maltratados y agredidos salvajemente... Es algo para verlo y no para explicarlo, en pocas palabras.

Mientras, en su rostro, se reflejaban las huellas de lo que pocas horas antes tuvo que aguantar.

—¿Tan mal comportamiento, a qué se debió?

—Bueno, el Oliana quería ganar a toda costa y se encontró con un rival superior y no pudo “digerirlo” deportivamente. La directiva se portó fatal, lo mismo que las fuerzas del orden que tampoco quisieron intervenir, dejando hacer a aquellos desalmados.

Ampliando esta información, hemos de decir que, el Sr. Pagés, con el rostro ensangrentado y el cuerpo magullado por los golpes, tuvo que ser llevado a los vestuarios para ser atendido. Ningún médico se acercó y tan sólo hay que resaltar el buen comportamiento del farmacéutico, mientras el Sr. Pagés estuvo inconsciente.

En nuestra ciudad, aparte fuertes hematomas y magullamiento general, se le diagnosticó en principio, posible fisura del coxis.

Tras estos incidentes, solo nos cabe un calificativo: ¡vergonzoso!

Joaquín Ballesteros

Resultados

REGIONAL PREFERENTE

Gavà, 1; Malgrat, 0.
Andorra, 0; Badalona, 0.
L'Hospitalet, 1; Manresa, 1.
Barcelona, 0; Júpiter, 0.
Europa, 5; Tortosa, 0.
La Cava, 4; Horta, 2.
Oliana, 0; Figueres, 1.
Masnou, 5; Montcada, 1.
Gramenet, 4; Ibèria, 1.
Calella, 1; Vic, 2.

Clasificación: Europa, 51 puntos;
Figueres, 47; Gavà, Júpiter y Malgrat, 42; Badalona, 40; Andorra, 38; La Cava, 37; Vic, 36; L'Hospitalet, Horta y Masnou, 34; Oliana y Montcada, 33; Tortosa, 32; Barcelona, 31; Manresa, 30; Calella, 29; Gramenet, 28; Ibèria, 27.

PRIMERA REGIONAL

At. Marítim, 3; Blanes, 2.
Cassà, 0; Llefià, 0.
Cardedeu, 3; Olot, 1.
Roses, 2; Palamós, 1.
St. Hilari, 0; Mataró, 1.
Guixols, 1; Arbúcies, 0.
Bufalà, 2; St. Celoni, 2.
Palafrugell, 1; Llançà, 2.
Artiguenc, 4; Premià, 0.

Lloret, 2; Mediterrani, 1.

Clasificación: St. Celoni, 54 puntos; Olot, 52; Palamós, 48; Artiguenc, 45; Bufalà y At. Marítim, 44; Lloret, 42; Premià, 37; Mataró, 34; Blanes y Roses, 33; St. Hilari, 32; Llefià, 31; Arbúcies y Palafrugell, 30; Cardedeu y Guixols, 28; Llançà, 26; Cassà, 25; Mediterrani, 24.

SEGUNDA REGIONAL

Sils, 0; Farners, 1.
L'Escala, 0; Tossa, 1.
La Cellera, 0; Banyoles, 1.
Peralada, 1; Bisbalenc, 4.
Pontense, 2; Salt, 2.
Bescanó, 2; Caldes, 1.
Torroella, 0; Palafolls, 3.
Castellfollit, 2; Amer, 2.
Montagut, 3; Anglès, 0.
Blanes B, 4; Vidreres, 0.

Clasificación: Bisbalenc, 57 puntos; Banyoles, 54; Palafolls, 52; Vidreres, 42; Pontense y L'Escala, 41; Anglès y Montagut, 40; Amer, 39; Salt, 37; Sils, 33; Torroella, 32; Blanes y Farners, 30; Peralada, 29; Castellfollit y La Cellera, 28; Caldes y Tossa, 21; Bescanó, 19.

Ajedrez

Probable participación de Jordi Cuadras, en el Campeonato Individual de España

Es muy posible que el figuerense Jordi Cuadras, nuevo campeón provincial, participe en los Campeonatos Individuales de España, que se celebrarán en Palma de Mallorca el próximo otoño. De confirmarse la noticia, se trataría del primer jugador de ajedrez de Figueres que tomaría parte en campeonatos nacionales.

"V TORNEO OPEN COSTA BRAVA"

El pasado domingo, en los locales del Hotel Alga, de Palafrugell, se jugó la segunda ronda del "Open Costa Brava", dándose los siguientes resultados: C. Padrosa (C.A. Royal) - Triola (Banyoles) 1-0; J. Balaguer (C.A. Royal) - J. Alonso (C.A. Royal) 1-0; J. Viñas (A.C. Royal) - Cotes (Jake) 0,50 - 0,50; Riera (Palafrugell) - M. Bartrina (C.A. Royal) 0-1.

URBANIZACION MONTSERRAT

a 2 km. de Figueras

venta de PARCELAS con
agua, luz, teléfono, listo para conectar.

INFORMESE en:

**fincas
Montserrat**

avda. José Antonio, 37 - Tels. 50 58 08 - 50 58 12 - FIGUERAS

Conferències de Lluís Monreal i Pere Català, a Figueres

Parlaren dels castells catalans i empordanesos

El divendres dia 13, en el Museu de l'Empordà, Lluís Monreal i Tejeda, sota l'enunciat de: "Peralada vila i castell de l'Empordà", va donar una conferència interessant i suggestiva, ben lligada i didàctica.

Creiem un deure fer-ne la lloança. I no pas pel nom i l'eruditio del conferenciant —del qual va fer-ne una ajustada semblança el President de l'Institut d'Estudis Empordanesos, senyor Andreu Brugués—, sinó pels profunds coneixements que té dels nostres més insignificants llogarrets, dels que ens sap la història política i cultural, que va saber palesar amb singular naturalitat, servida per una fluència de paraula que, en tot moment, fou limitada per la justesa i la concreció. Abans d'entrar de ple en el tema anunciat, va fer un recorregut molt ben travat per les viles i pobles que mereixen ésser destacats no solament pels valors que

contenen sinó per les possibilitats de millora, encoratjant-nos a tots a fi que procedim a la seva divulgació per tal que arribin a un major nombre d'interessats per l'art i la cultura de l'Alt Empordà.

Resumir la conferència significaria omplir mitja dotzena de folis i encara no assoliríem donar-ne un tast. Del que si podem donar fe, és que Lluís Monreal i Tejeda, aquest aragonès afincat des de fa molts anys entre nosaltres, encara que parlés en la seva llengua i no en la nostra, ens pot donar moltes lliçons sobre el que tenim de més proper, de més immediat i que molts de nosaltres estem molt lluny de

coneixer amb la profunditat, amb l'exhaustivitat amb les que ell està perfectament avingut.

DISSERTACIÓ DE PERE CATALÀ I ROCA

També el passat dia 20, i en el mateix Museu de l'Empordà, va tenir lloc la segona conferència programada per l'Institut d'Estudis Empordanesos: "Presència dels castells a l'Empordà", a càrrec de Pere Català i Roca, un dels artífexs de la magna obra "Els castells catalans" (1). En féu la presentació el senyor Andreu Brugés a través d'unes paraules justes i meditades que varen cenyir-se a la personalitat del conferenciant i a l'obra per ell desenrotllada.

CATALUNYA ha de guanyar

**Pacte Democràtic
per Catalunya**

Informeu-vos a:

Convergència Democràtica de Catalunya.

c/Girona, 16, 1.er B FIGUERES

Racó jove

Lluís Llach: “Ara, en la nova cançó, tothom va per les seves”

Us anunciamos la darrera setmana una entrevista amb en Lluís Llach, mantinguda als “camerins” del cinema Jardi, de Figueres, moments abans d'iniciar el cantant de Verges la seva recent actuació a la nostra ciutat. N'hem triat els punts més interessants. El resultat és aquest:

—Lluís: durant algun temps, vares estar estudiant aquí, a Figueres. Et resten records d'aquella etapa?

—Si; mira. Varen ésser sis anys d'internat al Col·legi “La Salle”; i com pots entendre, sis anys porten molts records.

—Davant d'aquesta gentada que ha vingut a veure't, de Figueres i els voluntats, creus que hi ha hagut una bona acollida per a escoltar-te?

—Si; si es fan recitals i la gent ve i escolta, hi ha una comunicació. I això és l'important. I aquí s'ha donat, si. I tant!

—Parlem una mica de la nova cançó. Hi ha qui diu que la nova cançó s'està perdent, s'està desfent; que tothom tira per la seva banda. Com ho veus tu, això?

—El que s'ha d'entendre és que, a la nova cançó, tothom sol anar per la seva banda, excepte en una època en què hi havia “Els Setze Jutges”. Ara, no fem ni dinars de germanor, ni sortim tots junts a l'escenari, etc. Però això no vol dir res, ja que tots, més o menys, tenim unes premises ideològiques i ètiques que portem endavant. I això és el que fa la nova cançó, no el fet que cantem o sopem junts o no. Imaginat que fa nou anys que sento dir que la nova cançó s'acaba. En fi, nosaltres anem actuant, la gent ve... Aleshores, no hi ha motius per a enterrar encara ningú.

—Després del LP “Campanades a morts”, prepares alguna cosa nova?

—Jo sóc una persona que, al llarg de tots aquells anys que canto, he arribat a la conclusió de treure un LP cada any o any i mig. “Campanades a morts” fa quatre mesos que ha sortit. Aleshores, com es lògic, no en puc completar un altre fins dintre de un any. Ara bé, podria ésser que m'aga-

fés un “rampell compositor” i en qüestió de tres mesos enlllestis un nou LP...

Bé. Esperem que aquest “rampell compositor” li vingui aviat, i en Llach ens pugui sorprendre amb uns altres temes. De tota manera, opinem que serà difícil de superar “Campanades a morts”. Afegim que aquesta entrevisita la varem realitzar juntament amb els companys Cruañas i Peñuelas, del programa radiofònic “Xaloc”.

MÉS RUMORS

Els rumors d'aquesta setmana també es refereixen a Lluís Llach. Sembla que aviat tornarà a actuar al seu Empordà. Concretament, a una població de la costa.

També ens han comunicat que hi ha un grup que fa gestions, per tal que Ramon Muntaner ofereixi un recital a Figueres.

SALVADOR TORRES, A TVE

Dies enrera ens comunicaren que Salvador Torres (Sam) havia estat fent unes proves als estudis de TVE a Barcelona. Doncs, bé. Ara sabem que, després d'aquelles proves, que varen constituir en èxit, Sam va gravar unes cançons per al programa “Nova Gent”, que realitza Salvador Escamilla, cançons que, si no hi ha cap canvi d'última hora, els espectadors podran sentir i veure aquest dimecres a la tarda, dins de l'esmentat programa televisiu.

Desitgem a Sam els millors èxits. Properament, i dintre aquesta mateixa secció, parlarem d'aquest cantant figuerenc que tant promet força extensament. Fins a la setmana vinent.

Josep Maria Ortega

Montserrat Vayreda i Trullol

Pere Català i Roca a més de parlar-nos dels castells catalans i de molts del Baix i de l'Alt Empordà, amb els coneixements d'un erudit que n'ha des- entranyat els secrets i els misteris, va fer algunes incursions en la Història de Catalunya d'un gran interès, tota vegada que la petita història, —la dels personatges sinó més secundaris sí els menys estudiats en les diverses facetes que presenten— que per altra banda va molt lligada a la dels nostres castells, desplega un ventall de fets i d'anècdotes que ens ajuden a situar-nos i a comprendre millor el context de l'època dins de la qual ven tenir lloc. Així, l'exposició que va fer-nos de la personalitat del comte Pons Hug IV d'Empúries, confrontant-se amb la del Rei Jaume II, fou d'una extraordinària amenitat i a la vegada molt enriquidora.

Quan l'erudit guanya al conferenciant —i aquest és el cas de Pere Català i Roca— encara que apparentment el tema sembli diluir-se, assoleix una qualitat i una pregonesa indubitable. Confiem, doncs, que un dia o altre, Pere Català i Roca, vulgui continuar aquesta lliçó interrompuda pel factor temps que és el que limita tota dissəració.

L'ULTIMA CONFERÈNCIA, AJORNADA

Després de felicitar públicament als dos conferenciants, voldriem alertar al públic figuerenc respecte a la conferència que el proper divendres dia 27 havia de clausurar les d'aquest primer cicle programat per l'Institut d'Estudis Empordanesos i que havia d'ésser pronunciada pel Dr. Martí de Riquer, el qual, per haver-se hagut de desplaçar a Itàlia, la deixa pendent per una data no molt llunyana que prèviament serà anunciada. Tant de bò que l'assistència sigui aleshores més nombrosa, no solament pel que promet la conferència, sinó per a demostrar-nos a nosaltres mateixos que no restem indiferents al que ens afecta de tan a prop.

Montserrat Vayreda i Trullol

Farmàcies

Dia 25, dimecres
Ferran - Gl. Mola, 6
Dia 26, dijous
Deulofeu - Monturiol, 19
Dia 27, divendres
Vidal - Sant Pau, 38
Dia 28, dissabte
Bonmatí - Rambla, 10
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
(Només tarda de 4 a 8)
Dia 29, diumenge
Vinaixa - Pl. Ajuntament, 14
Dia 30, dilluns
Perxas - Rambla, 36
Soler - Carrer Nou, 22
(De 9 a 1 i de 4 a 8)
Dia 31, dimarts
Dr. Martin - Rambla, 11

Exposicions

Art-3 - PRIM FULLA dibuixos i litografies.
LA CÚPULA - SEGIMON, Dibuixos y olis
OBANOS - TOMAS VILÀ, olis
RHODAS - "Dibuixants del Patufet" (Becquer i Cornet).
VALLÈS - ROCH POLI SERGE, pintures
VICTÒRIA - Collectiva. En preparació: CERVERA CONTE

Biblioteques

Biblioteca popular "Carles Fages de Climent" - Oberta tots els dies feiners, d'11 a 1 del matí, i de 5.30 a 8.30 de la tarda.

Biblioteca de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis - Oberta de dilluns a divendres: d'11 a 13 i de 5.30 a 9. Dissabtes de 10.30 a 1. Tarda, tancat.

Telefons urgents

Ambulatori Seguretat Social **50 03 65**
Clínica Catalunya **50 15 39**
Clínica Figueres **50 31 00**
Clínica Santa Creu **50 36 50**
Creu Roja **50 17 99**
Hospital **50 14 00**
Ajuntament **50 01 00**
Jutjats **50 14 21 i 50 03 69**
Bombers **50 00 80**
Policia **50 09 29**
Guàrdia Civil **50 13 55**
Taxis **50 50 43 i 50 00 08**

Metges de Guardia

Diumenge, dia 29
Tomàs Jiménez - Carrer Nou, 58
Tel. 50 19 17
Dilluns, dia 30
Lluís Fina - Sant Pere, 23
Tel. 50 34 97

Museus

Museo Dalí - Obert: matí, d'11 a 13 hores; tarda, de 16.30 a 20.30. Vigilíes de festa: matí d'11 a 13 hores i tarda de 16.30 a 21.30. Festius: matí, d'11 a 14 hores; tarda de 16.30 a 21.30. Divendres, obert fins a les 22 hores.
Museu de l'Empordà - Hores de visita. Dies feiners: matí d'11 a 13; tarda, de 4.30 a 8. Festius: matí d'11 a 2 i tarda de 4.30 a 8.

Espectacles

Cinema "Juncaria"

Dijous, dia 26, a partir de les quatre de la tarda: "La hora 25" i "Pupa-Charlie y su gorila".

Dissabte, dia 28, a la nit: "Jo papá" i "Gorras asesinas".

Diumenge, dia 29, a partir de les quatre de la tarda: "Jo papá" i "Gorras asesinas".

Dilluns, dia 30, tarda i nit: "El anacoreta" i "Noche infernal".

Cinema "El Jardí"

Diumenge, dia 29, a partir de les quatre de la tarda: "Testimonio mortal" i "Una señorita rebelde".

Dilluns, dia 30, tarda i nit: "El anacoreta" i "Noche infernal".

Cinema "Las Vegas"

Dijous, dia 26, a partir de les quatre de la tarda: "Testimonio mortal" i "Una señorita rebelde".

Dissabte, dia 28, a la nit, i diumenge, dia 29, tarda i nit: "La espuela" i "Aristócratas del crimen".

Dilluns, dia 30, a partir de dos quarts de quatre: "Beatriz" i "Defendiendo a los ciudadanos".

Sala "Edison"

Dijous, dia 26, tarda i nit: "Ana Coulber" i "Amor y medias".

Dissabte, dia 28, a la nit, i diumenge, dia 29, tarda i nit: "Pequeño padrino" i "Crímenes de Petiot".

Cinema Patronat

Diumenge, dia 29, a les 4.30 de la tarda: "La última nieve de primavera" i "Los rebeldes de Arizona".

Anuncios Breves

Necesitamos contable para oficina, con amplios conocimientos administración empresas. Preferible hablando francés. Contactar llamando Tel. 50 49 33.

Se vende Estudio: comedor-cocina, una habitación, cuarto de baño y trastero. 575.000 ptas. Fincas *Gibert*, Caamaño, 3, Figueras. Tel. 50 14 62.

Creu de la Ma. Solares en venta. Fincas *Gibert* en c/. Caamaño, 3. Tel. 50 14 62, Figueras.

Nave industrial en venta, 500 m². Casco urbano. Fincas *Gibert* c/. Caamaño, 3. Tel. 50 14 62, Figueras.

Fincas *Gibert*. Interesa manso en sector Figueras. Superficie inferior 100 basanas. Ofertas hasta 6.000.000 ptas.

Bienes de equipo. Ampliación negocio. Cualquier problema financiero tiene solución. *Finord*. Apartado 150. Figueras.

Nueva tienda deportiva

El mundo del motor tiene desde hace unos días, en Figueres, un nuevo local donde los aficionados al motociclismo pueden disfrutar de lo lindo. Toda clase de máquinas y marcas, junto a excelentes secciones de mantenimiento y asistencia técnica, es lo que Tecnimoto, en sus locales de la calle Norte n.º 9, ofrece al público ampurdanés.

Como novedad digna de resaltar diremos que funciona en los mismos locales un servicio de alquiler de motocicletas, algo nunca visto por estos pagos y que no dudamos puede ser magnífica solución para aquellos amantes del motor con economía reducida.

¡VERANO!

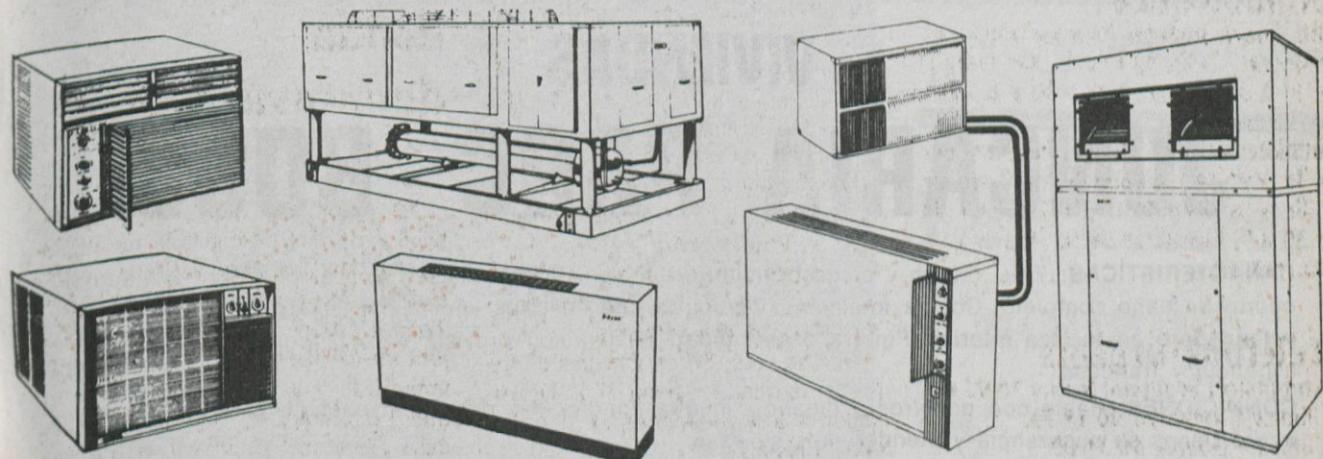
calor, calor, calor, calor...

solución

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

CLIMASA avda. Pirineos, 17- tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

zafer. S.A.

calle San Lázaro, 35. 2.º A

Teléfs.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡ Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL !**

VIVIENDAS JUNCARIA PARC - BOSC

CARACTERISTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cia. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

& Fincas Gibert